ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 53 (4303) СЕРЕДА, 19 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

За два тижні до саміту в Бухаресті в НАТО не вирішили, запрошувати Київ до ПДЧ чи ні

Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер заявив журналістам у Брюсселі, що не може прогнозувати, чим закінчаться дискусії про те, чи варто залучати Україну та Грузію до Плану дій щодо членства (ПДЧ) в альянсі. За словами Яапа де Хооп Схеффера, тут НАТО керуватиметься двома принципами. По-перше, двері альянсу відчинені. По-друге, на остаточне рішення не може вплинути жодна держава за межами блоку. Тут керівник НАТО мав на увазі Росію, яка рішуче виступає проти розширення альянсу.

За приєднання України до ПДЧ виступають насамперед американці, чехи й поляки, а німці й французи налаштовані проти. Київ не залишає надії, що вони змінять свою точку зору. Керівництво України направило відповідні листи лідерам Франції й Німеччини. Крім того, у понеділок Президент України Віктор Ющенко й Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко знову звернулися з листом до Яапа де Хооп Схеффера з проханням про приєднання до ПДЧ.

Бензин подорожчав, але це не межа

В Україні ціни на нафтопродукти впритул наблизилися до 6 грн. за літр. Експерти пояснюють це підвищенням світових цін на нафту зі 103 до 109 доларів за барель (160 літрів), через що тонна бензину у великому опті подорожчала на 4,7%, або на 40 доларів, а тонна дизпалива — на 3,9%, або на 38 доларів.

Експерт Центру ім. Разумкова Олександр Жолудь вважає, що нафта подорожчає до кінця осені до 125—130 доларів за барель і зупиниться, а ціна бензину в Україні дійде до 7,8—8 грн. Нагадаємо: раніше фахівці пророкували зростання цін до 7,5 грн.

Улітку з'являться нові акцизні марки для алкоголю

Кабінет Міністрів ухвалив рішення ввести з 1 липня 2008 року акцизні марки нового зразка для алкогольних напоїв. Як повідомляється на сайті уряду, відповідну постанову №179 було ухвалено на засіданні Кабінету Міністрів. Згідно з документом, виготовлення і доставка нових марок Державній податковій адміністрації спеціалізованим підприємством Міністерства фінансів має бути забезпечене до 20 червня ц. р. Підприємства зможуть використовувати марки старого зразка до 1 серпня 2008 р., а алкогольні напої з такими марками можуть продаватися згідно з терміном реалізації продукції. Нові акцизні марки на алкогольні напої і тютюнові вироби імпортного виробництва будуть фіолетового кольору, вітчизняного — зеленого.

Народні депутати призначили позачергові вибори у Києві

А протягом другої сесії планують розглянути ще 400 законопроектів

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Учора Верховна Рада у першому читанні ухвалила проект закону «Про Кабінет Міністрів України». «За» проголосували 246 народних депутатів, з яких 20 — від фракції Блоку Литвина. Не підтримали комуністи і регіонали. Крім того, 246 парламентаріїв проголосували проект постанови про призначення позачергових виборів депутатів Київської міської ради та київського міського голови («за» проголосували 155 народних обранців із БЮТ, 59 — із фракції «НУ—НС», 26 — КПУ і 6 — із Блоку Литвина). Вибори призначено на останню неділю 70–денного терміну від дня набрання чинності згаданою постановою.

До того ж парламент ухвалив постанову «Про порядок денний другої сесії Верховної Ради». Так, Верховна Рада протягом другої сесії планує розглянути понад 400 законопроектів. Зокрема, внести зміни до закону про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та інших органів місцевого самоврядування, внести зміни до законодавства про діяльність політичних партій, у новій редакції ухвалити закон про Кабінет Міністрів. До розгляду також заплановано проект постанови про створення Міністерства сільськогосподарського машинобудування та відновлення Державного комітету України із земельних ресурсів, законопроекти щодо всеукраїнського референдуму. СТОР. 2

ПОДІЇ

Найкращий сусід живе в Усті

Чотирнадцятирічний Віктор Шилан **(на знімку)** із села Устя Корецького району став лауреатом цьогорічної премії «Гордість країни» у номінації «Найкращий сусід». Юнак торік врятував дорослого сусіда — свого однофамільця Юрія Шилана. СТОР. 6

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Кримчанин мало не підірвав дев'ятиповерхівку

У Сімферополі в одній з квартир дев'ятиповерхового житлового будинку внаслідок необережного поводження з гранатою Ф-1 стався вибух. У результаті травмована одна особа. **Як повідомляє УНІАН**, постраждалого з осколочними пораненнями у важкому стані госпіталізовано. На щастя, несучі конструкції споруди не порушено.

У 28-квартирному будинку продали 44 ордери

Так «мудро» розпорядився виконавчий комітет Заставнівської міської ради (Чернівецької обл.). Цей факт виявили під час перевірки контрольної комісії Чернівецької обласної ради.

Будинок зводиться за бюджетні кошти у райцентрі Заставна вже протягом 18 років. Останні дванадцять років будівництво не велося, але міська рада спромоглася на 28 недобудованих квартир видати 44 тимчасові ордери переважно чиновникам різного рангу. Зокрема, два колишні голови РДА отримували ордери двічі: один спочатку на три-, а потім на чотирикімнатну квартири, а другий спочатку — на дво-, а потім на трикімнатну квартири. До того ж один із колишніх голів РДА вимагав, щоб у його чотирикімнатній квартирі «за виробничою необхідністю» одна з кімнат була з північного боку і мала окремий вхід. У місцевій пресі будинок жартома вже прозвали будинком-рукавичкою, **повідомляє наш власний кореспондент у Чернівецькій області Сергій СУЛИМА.**

КОРОТКО

- У Чугуївському районі Харківщини споруджено свинарський комплекс, потужності якого дають змогу відгодовувати стотисячне поголів'я молодняку на рік *(Укрінформ).*
- У Кременчуці 22 тис. квартир залишилися без газу через аварію на ГРС *(УНІАН).*
- У Маріуполі чоловік з мисливської рушниці розстріляв свого 32-річного сина *(УНІАН).*
- У Києві СБУ провела антитерористські навчання *(УНІАН).*
- У Херсоні близько 500 працівників бюджетних організацій пікетують будинок облради *(УНІАН).*
- У Севастополі внаслідок зіткнення вантажівки з автобусом травмовано троє осіб *(УНІАН).*
- На Тернопільщині затримано 17-річного юнака, який навмисно підпалював майно односельців *(УНІАН).*
- В Івано-Франківській області понад 85 тисяч громадян уже отримали компенсаційні кошти за вкладами в Ощадбанку СРСР *(УНІАН).*

ФОТОФАКТ

Президент Віктор Ющенко вручає орден князя Ярослава Мудрого V ступеня Голові Верховної Ради України Арсенію Яценюку за значний особистий внесок у забезпечення інтеграції України до Світової організації торгівлі під час нагородження фахівців, які доклали своїх зусиль для забезпечення інтеграції України до СОТ.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Нагляд стане ще суворішим

Торік органи прокуратури Київської області порушили 17 кримінальних справ, внесли 89 приписів та подань, за їх участі відшкодовано понад 800 тисяч гривень, до відповідальності притягнуто 38 посадових осіб, задоволено 258 протестів, винесених на незаконні рішення щодо розпорядження землею. А з початку нинішнього року вже порушено 14 кримінальних справ стосовно незаконних рішень та дій органів державної влади і місцевого самоврядування, внесено 228 протестів, до відповідальності притягнуто 57 осіб, відшкодовано 1 млн. 200 тис. гривень.

Активізація прокурорського нагляду за додержанням земельного законодавства та дотриманням прав громадян у сфері земельних відносин на Київщині пов'язана з діяльністю нового прокурора області **Олександра ГАРДЕЦЬКОГО.** Проте ще наявні грубі порушення у справі використання та охорони землі в області потребують подальшого посилення ролі усіх контролюючих і правоохоронних органів. Про це і йшлося вчора на розширеній колегії обласної прокуратури. У її роботі взяла участь заступник Генерального прокурора України Тетяна Корнякова.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Народні депутати призначили позачергові вибори у Києві

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 18 БЕРЕЗНЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На розгляд Верховної Ради було винесено два законопроекти про Кабінет Міністрів України. Один із них — президентський, представив перший заступник глави секретаріату Президента Олександр Шлапак. За його словами, законопроект передбачає, що міністр оборони та міністр закордонних справ призначаються на посади Верховною Радою виключно за поданням Президента.

О. Шлапак також сказав, що передбачається запровадити механізм представлення кандидатури на посаду Прем'єр-міністра і Програми діяльності Кабінету Міністрів. Документом передбачено, що схвалення цієї програми здійснюється одночасно з призначенням Прем'єр-міністра України. До того ж Програма діяльності уряду повинна базуватися на узгоджених політичних позиціях і програмних завданнях коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді. О. Шлапак наголосив, що, згідно із законопроектом, Президент має право внести до Верховної Ради пропозицію щодо розгляду питання про відповідальність Кабінету Міністрів.

У преамбулі запропонованого закону відзначено цілу низку нових суттєвих положень, котрі, як зазначив народний депутат Юрій Кармазін, однозначно зменшують кількість антиконституційних норм, що мали місце у чинному законі. Він, як автор ще одного законопроекту про Кабмін, закликав підтримати саме президентський законопроект. З ним не погодилися регіонали і комуністи. Так, Олександр Лавринович зазначив, що даний законопроект спрямований «на певну ревізію широких повноважень Президента».

Група народних депутатів від коаліції, зокрема лідер фракції БЮТ Іван Кириленко, наполягали на необхідності голосування даного законопроекту одразу і в другому читанні, і в цілому. Однак Арсеній Яценюк відмовився це робити, посилаючись на норму Регламенту. Не можна позбавити жодного народного депутата права вносити поправки до законопроекту, прийнятого в першому читанні, пояснив глава парламенту.

Жваву дискусію в залі викликала інформація тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин порушень Конституції та законів посадовими особами Київської міської ради.

Інформація щодо зловживань у Київській міській раді, за словами Миколи Томенка, підтверджена документами ДержКРУ, Держкомзему, Мінекономіки та іншими державними і контролюючими органами. Для прикладу, тільки згідно з одним із рішень Київради для 18 кооперативів, засновниками яких є чотири фізичні особи, було виділено 1700 гектарів землі. Як виявилося, дозволи надавали студентам, які писали відразу дві заяви — на виділення землі і на відмову від неї. Загалом сума оборудки оцінюється у 30 млрд. грн. За словами Миколи Томенка, фактично розроблено оригінальну київську програму приватизації, відповідно до якої, наприклад, банк «Хрещатик», який мав за попередньої влади 51 відсоток комунальної власності, за нинішньої має тільки 24.

Під час ранкової «розминки» лідер фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко підтвердив єдність коаліції стосовно переобрання міських голів Києва і Харкова. Мало того, він наголосив: на нових виборах має бути висунута єдина узгоджена кандидатура від демократичних сил.

На початку ранкового засідання народні депутати привітали з днем народження Василя Горбаля. А опісля було оголошено про створення міжфракційної депутатської групи «АнтиНАТО», яка відстоюватиме нейтралітет України.

Петро МЕЛЬНИК.

* * *

Перед початком пленарного засідання Прем'єр-міністр лідерка БЮТ Юлія Тимошенко на брифінгу для журналістів заявила: у разі неухвалення парламентом постанови про призначення позачергових виборів депутатів Київської міської ради та київського міського голови фракція БЮТ покине сесійну залу і повернеться лише після ухвалення позитивного рішення. «Голосування по постанові щодо дострокових виборів у Києві — це буде випробування на міцність та індикатор того, що відбувається у парламенті», — заявила Ю. Тимошенко. За її словами, голосування щодо постанови про призначення дочасних виборів у Києві «продемонструє, хто в цьому залі куплений Л. Черновецьким». Лідерка БЮТ припустила, що деякі депутати пояснюватимуть свою відмову голосувати за призначення дочасних виборів столичного міського голови та депутатів Київради недосконалістю закону. Однак це, на її думку, буде лише привід: «Продажний політик завжди знайде пояснення». На запитання, чи може голосування щодо проведення дочасних виборів у Києві призвести до розколу коаліції, лідерка БЮТ заявила: «Це в жодному випадку не призведе до розколу коаліції».

Юліана ШЕВЧУК.

У центрі Михайло Чечетов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Новий закон не скасує суперечності між гілками влади

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Чи поліпшить стосунки між гілками влади і чи зробить прозорішою та чіткішою вертикаль влади ухвалення нової редакції Закону про Кабінет Міністрів України, що є одним із пунктів коаліційної угоди? Наскільки заполітизовано питання про дочасні вибори в Києві? Чи це прояв розвитку демократії в державі? З цими запитаннями наш кореспондент звернувся до народних депутатів.

Микола КРАВЧЕНКО (КПУ):

1. Ми не просто повертаємо, а й у жорсткішій формі віддаємо Президентові владу. Нова редакція закону про Кабінет Міністрів фактично знищує норми Конституції, які перетворили Україну на парламентсько-президентську країну, з чим Президент не може погодитись і намагається взяти реванш, перекреслити законом внесені конституційні зміни. З ухваленням цього закону Президент авторитарно все вирішуватиме в системі виконавчої влади, до того ж триватиме знищення органів місцевого самоврядування. Уже триває посилення президентської влади за рахунок воєнізованих структур — відновлюється національна гвардія, яку прибрали за Кучми, надано небезпечні функції державній службі охорони. Тож про яку демократію можна говорити?

2. Спочатку треба ретельно вивчити матеріали з перевірки діяльності столичної влади, побачити, чи є там факти розкладання або порушення закону, і тоді робити висновки.

Валерій ПИСАРЕНКО (БЮТ):

1. Саме для об'єднання сесійної зали, щоб не породжувати нових конфліктів, ми готові голосувати за законопроект про Кабінет Міністрів. Він не вирішує всіх проблем. Мало того, в законопроекті є моменти, які потрібно вдосконалювати, зокрема щодо участі секретаріату Президента в діяльності Кабінету Міністрів. Але в рамках демократичної коаліції ми голосуватимемо за цей закон, як і домовлялися — ми не боремося за повноваження, БЮТ працює в коаліції без будь-яких зауважень. І ухвалення нової редакції закону про Кабінет Міністрів, і постанови про перевибори в Києві було передвиборною обіцянкою демократичної коаліції і пунктами коаліційної угоди. Суттєвого перерозподілу повноважень між гілками влади після ухвалення нової редакції закону про Кабмін не буде. Крім того, Президент сьогодні настільки ж інтегрований у владу, як і Кабмін. І самостійно впливати на уряд він не може, а зможе лише взаємодіяти з ним.

2. Жодної політизації. Усі розмови про політизацію цього питання — від команди Леоніда Черновецького, щоб прибрати кримінальний аспект, який там абсолютно присутній. Криміналу більше, ніж політики.

Віктор ТИХОНОВ (Партія регіонів):

1. Спроба ухвалити нову редакцію закону про Кабінет Міністрів — це предмет торгу між «НУ—НС» і БЮТ. БЮТ категорично проти змінювати цей закон, але погодився голосувати за законопроект в обмін на голосування за відсторонення столичного міського голови. У новій редакції закону про Кабмін немає нічого про прозорість влади, а йдеться лише про перерозподіл влади — між президентськими структурами і урядом. Повертається те, що було забрано у Президента під час внесення змін до Конституції у 2004 році, щоб узаконити втручання Президента в економічне життя країни. І тоді буде два полюси впливу на економіку — Президент і його секретаріат та Кабінет Міністрів.

2. Тут не йдеться про демократію, а лише політика плюс підготовка до президентських виборів. Столиця потрібна переможцю. Хто завоює столицю, той і переможе на нових президентських виборах. Я не прибічник і не противник Леоніда Черновецького, подруге, я не киянин. У цьому питанні повинні розібратися кияни, громада столиці, а не Кабмін, Президент чи парламент.

Кирило КУЛИКОВ («НУ—НС»):

1. У чинній Конституції закладено «міну»: суперечності між Президентом України і вищим виконавчим органом влади — Кабінетом Міністрів. Тож щоб уникнути цих суперечностей, потрібно змінювати Конституцію. Цей закон буде тимчасовим та існуватиме до ухвалення конституційних змін. Доки не буде змінено Конституцію, повноваження між гілками влади постійно змінюватимуться законами. Багато норм уже прописано в Конституції — зокрема, що Президент регулює зовнішню політику, силові відомства. А коли все буде чітко прописано в Основному Законі, будуть зрозумілі і правила гри.

2. У питанні щодо перевиборів у Києві немає ніякої політики. Але є політичні сили, котрі зацікавлені звести це питання до суто політичного. Тоді як майбутню долю Києва мають вирішувати його мешканці. Києву потрібна негайна реанімація і хірургічна операція щодо зміни влади. А паралельно з цим необхідно приймати закони, які регулюють вибори у столиці.

Михайло СИРОТА (Блок Литвина):

1. Протистояння між Президентом і Прем'єром закладено змінами до Конституції, внесеними у 2004 році. І повністю врегулювати цей конфлікт у законі про Кабінет Міністрів неможливо, оскільки йдеться про конституційні суперечності. Щоб повністю зняти конфлікт, необхідно внести відповідні зміни до Основного Закону. Запропонована нова редакція закону теж містить досить багато суперечностей з Конституцією, тому позиція блоку — підтримати проект у першому читанні, а до другого читання виключити з нього всі неконституційні положення.

2. Це питання полягає в боротьбі фінансово-політичних груп за контроль над Києвом і майном столиці, яке ще не розподілене. Бо від цього залежать вибори і Президента, і наступного парламенту. Триває боротьба не так за інтереси киян, як за сфери впливу.

Юліана ШЕВЧУК.

«Угода повинна виконуватись у всій повноті»

Президент Віктор Ющенко провів традиційну щотижневу зустріч із Головою Верховної Ради Арсенієм Яценюком та Прем'єр–міністром Юлією Тимошенко. За повідомленням прес–служби глави держави, серед головних питань, що обговорювалися під час зустрічі, — порядок денний роботи Верховної Ради на пленарний тиждень з 18 по 21 березня.

Президент наголосив, що початок роботи Верховної Ради після тривалого, позбавленого здорового глузду протистояння вселяє оптимізм щодо її плідної законотворчої роботи та надію на виконання демократичними силами зобов'язань перед виборцями. «Втрачений час необхідно надолужити за рахунок інтенсивної, чітко організованої роботи парламенту, що необхідно зафіксувати в порядку денному наступного пленарного тижня», — підкреслив В. Ющенко.

Він вважає, що парламенту необхідно розглянути та прийняти в першому читанні законопроекти, передбачені угодою про створення коаліції демократичних сил у парламенті шостого скликання. Насамперед ідеться про законопроекти про внесення змін до Конституції (стосовно скасування недоторканності народних депутатів України); про внесення змін до Закону «Про статус народного депутата України» (стосовно скасування недоторканності народних депутатів, а також скасування пільг та компенсацій для них); про Кабінет Міністрів України; про опозицію; про імперативний мандат; про внесення змін до деяких законодавчих актів України (стосовно призначення позачергових виборів до Київської міської ради та київського міського голови), а також проекти відповідних постанов Верховної Ради.

«Коаліційна угода повинна виконуватися в усій своїй повноті, а не вибірково, на догоду поточним політичним інтересам. Тому парламент має ухвалити всі 12 законів, про які є домовленість, які засвідчені підписами сторін», — упевнений В. Ющенко.

Учасники зустрічі також обговорили питання внесення змін до державного бюджету на 2008 рік. Насамперед ішлося про поліпшення бюджетного фінансування низки важливих для держави сфер, зокрема оборони, державного телерадіомовлення, поліпшення фінансового становища НАК «Нафтогаз України», будівництво доступного житла та ін. Окрім того, обговорювали підсумки переговорів НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» стосовно забезпечення газом українських споживачів у 2008 році.

Окрему увагу було приділено ситуації на ринку нафти і нафтопродуктів та питанню підготовки і проведення щорічних зборів Ради керуючих Європейського банку реконструкції і розвитку. Обговорено питання підготовки України до Бухарестського саміту НАТО.

У зустрічі також узяли участь голови депутатських фракцій блоків Юлії Тимошенко та «Наша Україна—Народна самооборона» Іван Кириленко та В'ячеслав Кириленко, секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова, міністр Кабінету Міністрів України Петро Крупко, глава секретаріату Президента Віктор Балога.

ФОТОФАКТ

Під головуванням Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко у клубі Кабміну відбулося засідання Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У НОМЕР

Земельні питання — лише після припинення акцій протесту

Голова Верховної Ради Кримської Автономії Анатолій Гриценко заявив про зупинення розгляду всіх земельних питань і будь-яких перемовин, пов'язаних з виділенням земельних ділянок під індивідуальну забудову на півострові доти, доки кримські татари не припинять акцій протесту. Ця теза прозвучала на зустрічі з народним депутатом України, головою меджлісу Мустафою Джемілєвим, де обговорювали питання подальшого розв'язання проблем повернення в Крим й облаштування раніше депортованих громадян. «Підкреслюю в черговий раз, що владою Криму було зроблено чимало для врегулювання земельних відносин й виділення земельних ділянок всім, хто їх потребує, — заявив А. Гриценко. — Рішення ухвалені місцевими радами, сьогодні йде підготовка проектної документації для виділення земель в натурі, однак у зв'язку із зовсім необґрунтованим проведенням деякими лідерами кримських татар акцій протесту під стінами Верховної Ради автономії я заявляю: ми зупиняємо розгляд усіх земельних питань й будь-які переговори, пов'язані з виділенням земельних ділянок на території автономії». Також, за словами А. Гриценка, зупиняється робота всіх робочих груп і комісій, які було створено для врегулювання земельних відносин.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Широка коаліція є, але ніхто ні за що не відповідає

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Вибори на пропорційній основі не відповідають принципам демократії — у цьому, як свідчать результати соціологічних опитувань, переконана більшість закарпатців. Якщо за мажоритарної системи Закарпаття у Верховній Раді представляло десять депутатів, то тепер — тільки шість. Якщо раніше за благоустрій відповідали депутати на виборчих округах, тепер — представники партії. Але на практиці — ніхто.

Розкладка

Розкладка політичних сил на обласному депутатському олімпі така. До обласної ради п'ятого скликання ввійшли представники восьми політичних сил. Найпотужнішою стала «Наша Україна» — 29 мандатів. Регіонали отримали 15 місць, «Батьківщина» — 13, БЮТ — 11, «народники» — сім, «КМКС—Партія угорців України», «Демократична партія угорців України» та СПУ — по чотири місця. Троє депутатів облради — її голова Михайло Кічковський та його два заступники Михайло Мартин і Василь Брензович — позафракційні.

На першій сесії Закарпатської обласної ради п'ятого скликання було створено широку коаліцію у складі нашоукраїнців та регіоналів. Закарпатські політологи припускають, що вона працюватиме й надалі. І хоч депутати від БЮТ закликають нашоукраїнців до об'єднання на зразок демократичної більшості у Верховній Раді, ті з рішенням не квапляться. Як і обласні регіонали — залишати коаліцію і йти в опозицію. За висловлюванням одного з обласних тижневиків, нині в обласній раді склалася ситуація, за якої регіонали відмовчуються, народники воюють, бютівці не погоджуються, нашоукраїнці керують. Але це не заважає депутатам усіх фракцій бути, як правило, одностайними у прийнятті рішень, які стосуються затвердження бюджету, соціально-економічного розвитку області, прийняття цільових регіональних програм тощо.

Проблематичними залишаються і відносини між обласною владою та керівництвом обласного центру. На початку лютого це вилилось у так зване замінування будинку Ужгородської міськради та блокування її роботи правоохоронними органами. Ужгородські депутати вважають несправедливим те, що місто торік заробило коштів майже вдвічі більше, ніж Мукачеве, а за формульним розрахунком на одного мешканця обласного центру йому дістався чомусь на 300 гривень менше. Ужгородський міський голова Сергій Ратушняк стверджує, що Мукачеве, маючи своє лобі у владних ешелонах, перетягує на себе бюджетну ковдру.

Однак до цих боїв місцевого значення пересічному мешканцеві обласного центру байдуже. Його більше цікавить, коли Ужгород виберется зі сміття, периферійні вулиці «європейського» міста буде освітлено й по них можна буде їздити не лише всюдиходами.

У кожного своя правда

Політичними каменями спотикання в облраді залишаються три питання: прапор області, русинство та будівництво на Верецькому перевалі двох пам'ятників — монумента до 1100-річчя приходу угорських племен у Карпатську низовину та пам'ятника карпатським січовикам, розстріляним після трагічних подій в історії Карпатської України.

Питання про прапор області порушувалося ще з 1990 року. Пропонували синьо-золотистий, синьо-жовто-червоний та синій кольори. Заступник директора Закарпатського краєзнавчого музею Павло Федака доводить, що синьо-жовта барва у прапорництві Закарпаття згадується з 1709 року. Ці барви -кольори прапора першої хвилі еміграції русинів до Америки. 1919 року з'їзд русинів пройшов теж під синьо-жовтим прапором. І тільки у двадцяті роки на Закарпатті набув поширення прапор російського царизму — триколор, який прийняли русофільські організації. Його було занесено сюди російськими емігрантами.

Майже десять місяців тривало обговорення проектів обласного прапора — і в комісіях, і на засіданні президії облради. Йшлося про два варіанти: карпатський ведмідь на синьо-жовтому тлі і той же ведмідь, але на тлі синьо-біло-червоного триколора. Проте жоден проект схвалення не отримав.

Не мають єдності депутати обласної ради й щодо будівництва на Верецькому перевалі пам'ятника карпатським січовикам та монумента до 1100-річчя приходу угорських племен у Карпатську низовину. За розгляд цих питань на черговій сесії 12 березня проголосували лише 42 депутати із 90, тож питання залишаються відкритими. Нещодавно своє бачення розв'язання проблеми оприлюднила через управління інформації та зв'язків із громадськістю й облдержадміністрація. У документі, зокрема, йдеться, що в області працювала комісія з питань розробки концепції встановлення пам'ятного знака на Верецькому перевалі на честь переходу угорськими племенами Карпат, створена Міністерством культури і туризму України. Комісія зробила офіційні висновки. Інститут історії України НАН України також підтримує встановлення пам'ятного знака на Верецькому перевалі. «Зведення пам'ятного знака може стати відправною точкою для зміцнення українсько-угорських зв'язків, але його побудову слід поставити на фахову основу і не політизувати — тоді він стане гідною пам'яткою справжніх історичних подій», — наголошується в заяві.

Русинство також є задавненою темою. Внесення національності «русин» у перелік національностей Закарпаття на першій сесії облради п'ятого скликання ініціював депутат Євген Жупан, оскільки, наголосив він, під час всеукраїнського перепису населення у грудні 2001 року на Закарпатті русинами визнали себе 10 тисяч мешканців області (для довідки: українцями записалося 1 мільйон 10 тисяч закарпатців). Було вирішено звернутися з клопотанням до парламенту України про визнання на території Закарпатської області національності «русин» на законодавчому рівні. А при фінансуванні потреб національностей області передбачити у бюджеті кошти і для потреб русинської громади (мова, культура, освіта, історія, звичаї, традиції тощо). Однак оскільки з Києва ніякої реакції не було, це питання перейшло у складнішу площину. Зрештою, воно вилилось у декларацію «Сойма подкарпатских русинов» з вимогою створити на Закарпатті «самоврядну адміністративно-національну територію під міжнародним контролем».

Ще далі пішов глава «Сойма подкарпатских русинов» отець Димитрій Сидор, протоієрей ужгородського Хресто-Воздвиженського кафедрального собору Московського патріархату. Зокрема, під час прес-конференції у Москві він вів мову про те, що одразу після розпаду СРСР «держава Підкарпатська Русь автоматично повинна була одержати самостійність» і стати «самокерованою територією під контролем Росії та ЄС». Служба безпеки України винесла офіційне попередження одному з лідерів громадського об'єднання за зазіхання на територіальну цілісність України. Згодом стало відомо, що «Сойм подкарпатских русинов» судитиметься з СБУ і підготував позов до суду проти України за невизнання національності «русин», а також планує звернутися з проханням до європейських інстанцій провести незалежний перепис населення на Закарпатті, щоб визначити кількість русинів.

Усі ці події збурили громадськість Закарпаття. Своє відображення вони дістали і під час чергової сесії облради 12 березня. Представники обласних організацій УРП, НРУ, «Собор», «Освіта», КУН, «Свобода» пікетували будинок облради та облдержадміністрації. Вони засуджують політичне русинство та прояви сепаратизму з боку окремих його представників, використання символів іноземних держав на території Закарпаття, відкриття на Верецькому перевалі монумента на честь 1100-річчя приходу угорських племен у Придунайську низовину. Депутати облради більшістю голосів відхилили намір пікетувальників озвучити свої заяви у сесійній залі, проте голова облдержадміністрації погодився прийняти представників політичних сил.

Депутати облради прийняли заяву, в якій, зокрема, сказано: «Закарпатська обласна рада V скликання, як і депутати попередніх скликань, завжди одностайно засуджувала й засуджує будь-які спроби і прояви сепаратизму, українофобії, найменші намагання розпалювання міжнаціональної ворожнечі чи непорозуміння. Обласна рада V скликання й надалі послідовно та наполегливо, злагоджено і результативно працюватиме в інтересах неподільної, соборної України, всебічного розвитку отчого краю, піднесення добробуту всіх мешканців багатонаціонального Закарпаття і докладатиме максимум зусиль задля збереження суспільно-політичної стабільності, традиційної міжнаціональної злагоди і спокою на теренах древньої Срібної Землі — невід'ємної частки Української держави».

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Окрему увагу було приділено ситуації на ринку нафти і нафтопродуктів

У Словаччині стався вибух на транзитному газопроводі *(Укрінформ)*

Сьогодні у Брюсселі відбудеться засідання «Україна—Трійка політико–безпекового комітету ЄС» *(УНІАН)*

У НОМЕР

ДОНЕЦЬК

На шахті приховали загоряння метану

Шахтарська міжрайонна прокуратура порушила кримінальну справу за недотримання правил техніки безпеки під час проведення робіт із підвищеним ризиком, які спричинили тяжкі наслідки, за фактом загоряння метану на приватній вугільній шахті. **Як повідомили «Голосу України» в прес-службі обласної прокуратури**, адміністрація ТОВ «Шахтовуглесервіс», якій належить шахта № 14, приховала аварію. Відповідно, і потерпілі не могли отримати належну за законом допомогу. І лише після з'ясування із міською лікарнею було встановлено факт звернення по медичну допомогу гірничих робітників підприємства. Встановлено, що шахтарі потерпіли через загоряння метану в стволі шахти. Працівники прокуратури разом із представниками гірничо-технічної інспекції проводять огляд місця аварії.

Зірка під ногами обійдеться від 5 до 10 тисяч гривень

«Алея зірок» відкрилася на бульварі Пушкіна в Донецьку. Кожен бажаючий може увічнити своє ім'я чи назву компанії, сплативши певну суму організаторам проекту. Зірка з іменем особи обійдеться у п'ять тисяч гривень, весільна, з іменами молодят, — у 7,5 тисячі, з назвою фірми — в 10 тисяч гривень. Якщо проект матиме популярність, не виключено, що ціни зростуть. На відміну від голлівудської «Алеї зірок», донецька не передбачає наявності у «номінанта» видатних заслуг у будь-якій сфері діяльності. «Алея» являє собою звичайний шматок бульвару, викладений тротуарною плиткою. Іменні «зірки» автори проекту пропонують як «подарунок людині, в якої вже все є». Під час урочистого відкриття грав оркестр, а гостям наливали шампанське.

Слабким місцем може стати охорона самих «зірок». Автор проекту Євгенія Гріднева поскаржилася, що першого ж дня були спроби витягнути покладені плити, виготовлені із граніту, полімеру та латунних вставок. Тому організатори вирішили надійніше зміцнити їх. Із семи перших зірок, які вже встановлені на алеї, п'ять — корпоративні, одна — весільна, а ще одну чоловік подарував дружині.

Ліна КУЩ.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Начальників спокусили зарплати прибиральниць

Упродовж 2005—2006 років житлово-експлуатаційні організації № 4 і № 6 міста виплачували заробітні плати вантажникам і прибиральницям, яких насправді ніхто на роботі не бачив. Як з'ясували ревізори КРУ, гроші за цих працівників справно отримували колишні начальники ЖЕО або ж родичі «мертвих душ». Цікаво, що з цих зарплат робилися всі відрахування в різні фонди. Однак і «невидимки» отримували всі виплати, в тому числі й допомогу під час вагітності і пологів. Також усім таким працівникам було погашено заборгованість за квартплату. Прокуратура міста з цього приводу порушила дві кримінальні справи.

Дарина НАЗАРЧУК.

СБУ проти Харківської міської влади

«Контора глибокого буріння» обвинувачує харківську владу в привласненні мільйонів, виділених на утримання установи

Учора близько десяти співробітників Служби безпеки України відвідали Харківську міську раду в службових справах. Мета візиту — вручення керівництву міської ради постанови про порушення кримінальної справи і вилучення необхідних документів, що нібито можуть підтвердити незаконну розтрату міськвиконкомом або його підрозділами бюджетних коштів. За якими фактами порушено кримінальну справу, кого й у чому обвинувачують конкретно — жодної інформації щодо цього немає. Кілька годин слідчих дій теж не увінчалися сенсаційними заявами. Керівник слідчої групи повідомив лише про те, що постанову вручено, бухгалтерські матеріали не вилучено, бо йому невідомо, де вони є, і що секретарю міськради виписано кілька повісток на допит як свідка.

«Шпигунський» скандал, який стартував у Харкові більш як півроку тому — напередодні виборчої кампанії, пов'язаний із позбавленням Харківського міського голови Службою безпеки України допуску до державної таємниці, за час, що минув, не тільки не вичерпав свого потенціалу, а й за законом жанру продовжує обростати дедалі новими гостросюжетними лініями.

Минулого понеділка керівництво Харківського міськвиконкому на екстрено скликаній прес-конференції зробило небезінтересну заяву про провокації, котрі нібито готуються в надрах Управління СБУ в Харківській області стосовно міського голови, членів виконкому, депутатів міської ради з метою дискредитації в очах громадськості міської влади, що має стати приводом для призначення в місті позачергових виборів місцевих органів влади. Практично всі ключові постаті Харківського міськвиконкому (за винятком міського голови М. Добкіна, який перебував у цей час у відрядженні) підписали на адресу секретаріату Президента України, Генерального прокурора, центрального апарату СБУ, низки комітетів Верховної Ради України велику телеграму, в якій висловлюють тривогу за подальшу долю місцевого самоврядування в Україні й акцентують особливу увагу на неприпустимості карного переслідування за політичні переконання.

Треба одразу сказати, що позов Харківської міської ради на незаконність дій СБУ протягом півроку практично не розглядався в харківському Адміністративному суді. І тільки після настійливого звернення міської ради до вищих інстанцій судової влади справа, начебто, зрушилася з мертвої точки.

— Нам достеменно відомо, — сказав на прес-конференції секретар міськради Г. Кернес, — що стосовно Харківського міського голови, членів виконавчого комітету, депутатів міської ради з боку СБУ в Харківській області готується широкомасштабна провокація з метою дискредитації Харківської міської ради.

Микола КОСИЙ.

ФОТОФАКТ

Учора біля Верховної Ради відбувся мітинг проти корупції у столичній владі та за перевибори київського міського голови.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Кияни зможуть посадити своє дерево

У столиці стартував двомісячник з благоустрою та поліпшення санітарного стану міста. Акція проходить двічі на рік: навесні та восени. Її проводять з метою привернення уваги до проблем зелених насаджень. У місті озеленюють вулиці, упорядковують парки, сквери, двори. Загалом передбачається висадити близько 5 тисяч дерев. Цю роботу виконують лише комунальні підприємства. Однак потрібна й допомога киян.

— Шевченківський район запропонував киянам акцію під назвою «Посади своє дерево», — **коментує ситуацію «Голосу України» заступник голови дружини «Зелене майбутнє» Іван Парнікоза**. Зокрема, керівництво району пропонує відродити практику збирання макулатури. Під час здавання паперових відходів мешканцям району надаватимуть шанс взяти участь в озелененні столиці. Біля кожного ЖЕКу створено пункт, де волонтери прийматимуть папір. В обмін на нього кияни отримають спеціальні жетони. Їх треба буде обміняти на саджанець дерева. Посадити його можна де завгодно: навіть у своєму дворі. Такі невеликі масові заходи дуже необхідні. Адже це зближує людей, вчить їх працювати разом. Крім того, позитивно впливає на екологію столиці.

За словами еколога, висаджування молодих дерев навесні стає причиною й низки зловживань. Вони пов'язані із проведенням тих чи тих робіт у незручний, а то і просто непридатний для саджанців час. «Київзеленбуд» знає, що дерева можна висаджувати або рано навесні, коли листя ще не розпустилось, або пізно восени, коли листя вже опало. А в місті саджанці висаджують цілеспрямовано до 9 Травня або на День Києва. До осені невчасно посаджені дерева гинуть. На наступний рік знову необхідно їх садити. А це дуже вигідно.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фотосесія для... шахрайки

Луганські шахрайки вигадали новий спосіб одурювання. Нещодавно одна така «винахідниця» відвідала луганське модельне агентство і, назвавшись рекламним агентом однієї з фірм, запропонувала укласти контракт із двома дівчатами-моделями для реклами молдовських вин. В агентстві пішли їй назустріч, навіть не поглянувши в документи.

Шахрайка сказала дівчатам, що перед фотосесією необхідно підібрати вбрання, тому повела моделей у торговий центр. Підібравши костюми, дама запропонувала пройти в примірювальну, а для завершення образу запропонувала надягти біжутерію, а все золото, котре прикрашало дівчат, поклала собі в кишеню на зберігання. Поглинуті процесом, моделі втратили пильність і не помітили зникнення дами, а разом с нею — і відданих на зберігання золотих прикрас: кілець, підвісок, ланцюжка, а також сумочки.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

П'яниця задушив старшого помічника прокурора

У Михайлівському районі сталося дике й безглузде вбивство. Пізно ввечері п'яний чоловік підстеріг 25-річну дівчину, старшого помічника прокурора району, коли та поверталася з роботи, пограбував її й задушив. Із сумочки жертви він забрав гроші та мобільний телефон, а її тіло відвіз на околицю Михайлівки і вкинув у траншею. Співробітники міліції по гарячих слідах затримали підозрюваного. Ним виявився сорокарічний житель райцентру, який не мав кримінального минулого, але зловживав спиртним. А видав його мобільний телефон жертви, котрим уже користувалася сестра підозрюваного. Слідство у справі триває.

Микола МАНЬКО.

ФОТОФАКТ

У Вінниці демонтують незаконно встановлені гаражі.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

«Художників» грошей відправили до в'язниці

Одинадцять років проведе за гратами ініціатор виготовлення фальшивих грошей, якого три роки тому оперативники Вінницького обласного управління СБУ затримали на одній із квартир міста над Бугом. Його спільника засудили до чотирьох років позбавлення волі. Таке рішення виніс Ленінський суд міста Вінниці після розгляду кримінальної справи за фактом виготовлення фальшивих грошей. Під час затримання фальшивомонетників було конфісковано чотири тисячі купюр номіналом 200 гривень кожна. Крім того, револьвер з набоями і майже кілограм наркотичної сировини. Під час слідства встановлено, що підроблені гроші «художники» збували здебільшого молдованам, купуючи у них великі партії цигарок, **повідомляє наш власний кореспондент у Вінницькій області Віктор СКРИПНИК**.

Із сумочки жертви він забрав гроші та мобільний телефон

Вимагають рівних прав перетину кордону

В'їзд українських громадян до Румунії супроводжується складною бюрократичною процедурою та чималими грошовими витратами. Румунські громадяни натомість з першого січня отримали право вільного безвізового в'їзду до України. Сесія Чернівецької облради звернулася до Президента України, Верховної Ради і Кабінету Міністрів з проханням розглянути можливість укладення нової міждержавної угоди з Румунією про спрощений порядок перетину державного кордону мешканцями прикордонних населених пунктів. Однією з причин цього стала акція протесту, проведена мешканцями кількох сіл Глибоцького району в січні 2008 року, коли вони заблокували рух автотранспорту та роботу пункту пропуску «Порубне».

Депутати визнали вимоги обгрунтованими, оскільки з 1 січня нинішнього року громадяни України і Румунії не мають рівних прав у перетині кордону. До того ж у зв'язку із значною різницею цін громадяни Румунії скуповують у Чернівецькій області промислові та продовольчі товари, на їх обслуговування переорієнтовується сфера послуг, зокрема перукарні, технічне обслуговування автомашин, що призводить до значного зростання роздрібних цін і на продукти, промислові товари, і на послуги. Водночас мешканці прикордонних сіл Чернівецької області не можуть заробити собі на прожиття та утримання своїх родин за допомогою прикордонної торгівлі. З чого ці люди фактично виживали.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ФОТОФАКТ

Фото Ярослава ДОВГОПОЛА (Укрінформ).

Застава Бещадського відділення прикордонної служби в містечку Хувники (Польща) забезпечує охорону 14-кілометрової дільниці польсько-українського кордону; чергування тут здійснюють близько трьох десятків людей.

Помер український миротворець, поранений у Косово

У Косово тривають акції протесту сербського населення проти одностороннього оголошення албанцями незалежності цього краю від Сербії і проголошення держави.

Працівник правоохоронних органів зі складу миротворчого підрозділу МВС України в Косово, тяжко поранений внаслідок інциденту 17 березня, помер у ніч на вівторок у лікарні.

Про це «Голосові України» повідомили в Департаменті зв'язків із громадськістю МВС України. За останніми даними, загалом у результаті інциденту поранено 20 українських працівників міліції, які нині перебувають на лікуванні.

Нагадаємо, вранці 17 березня в Косівській Митровиці сталися сутички, в яких було поранено працівників Спеціального миротворчого підрозділу МВС України в Косово. Наші миротворці намагалися придушити опір сербів, що захопили будинок суду, який діє в Косово під егідою ООН.

У ході акцій протестів сербів будинок суду кілька разів переходив із рук в руки — внаслідок сутичок між сербами, албанцями і військовослужбовцями підрозділів ООН і НАТО, котрі намагалися відновити спокій у регіоні.

Після численних випадків поранень військовослужбовців ООН у ході сутичок у Косово командування миротворчих сил прийняло ввечері в понеділок рішення про відведення своїх підрозділів з району конфлікту.

Тим часом Вашингтон висловлює готовність підтримати рішення Косово вступити до ООН. «Безумовно, ми підтримаємо рішення Косово вступити в Об'єднані Нації», — заявила помічник держсекретаря США Розмарі Дікарло. У той же час, за її словами, у США хотіли б, щоб і «Сербія твердо просувалася до членства в Європейському союзі». «Ми б хотіли, щоб Белград знайшов у собі сили змиритися з утратою Косово. Ми б хотіли, щоб відносини цих двох країн розвивалися в напрямку нормалізації, хоча розуміємо, що для цього потрібно багато часу», — повідомила представниця зовнішньополітичного відомства США.

Яна СТАДІЛЬНА.

Труїли гризунів, а постраждали моряки

На судні «Роксолана» під прапором республіки Беліз помер електромеханік, а 11 членам екіпажу довелося звернутися по медичну допомогу. Річ у тім, що, як показав експрес-аналіз повітря, у приміщеннях, розташованих нижче палуби, межа допустимої концентрації отруйних речовин перевищила безпечний рівень у 200 разів. Як твердять фахівці, відбулося інгаляційне отруєння екіпажу фосфіном, яким напередодні обробили судно (що прямувало із Маріуполя в Туреччину), щоб знищити шкідливих комах і гризунів.

Чотирьох постраждалих співробітники МНС зняли з борту й доставили в Ялтинську міську лікарню, а інших лікарі обстежили на борту буксира, що пришвартувався до «Роксолани». Нині стан здоров'я всіх членів екіпажу задовільний, загроз для життя постраждалих і довкілля немає. «Роксолана», на борту якої працює транспортна прокуратура, перебуватиме на ялтинському рейді до прибуття представників власника. Це вже третій випадок отруєння моряків біля кримських берегів за останні роки.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Червона книга пам'ятних місць Петербурга

З ініціативи губернатора Санкт-Петербурга Валентини Матвієнко буде створено Червону книгу пам'ятних місць Петербурга. Відповідну постанову вже прийнято на засіданні міського уряду.

Резонанс, викликаний пропозиціями про перепрофілювання Єлисеєвського магазину й Будинку книги, можливе виселення клубу-музею Віктора Цоя чи закриття пампушкової на Великій Конюшенній вулиці показали, що існує загроза для місць, пам'ятних кожному петербуржцеві.

До першого переліку внесено 16 адрес, в основному на Невському проспекті й на центральних вулицях.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Схід і Захід поєднає мова. Французька

В Україні триває тиждень франкофонії за підтримки Олега Скрипки. Усі ті, хто любить і знає французьку мову та культуру, мають можливість побачити нові франкомовні фільми, зустрітися з письменниками, поетами та драматургами, що пишуть мовою Гюго та Вольтера. Заходи проходять у шести містах країни: Києві, Харкові, Дніпропетровську, Львові, Одесі та Донецьку. Ці міста відвідають відомий французький філолог Ален Ре, письменник П'єр-Ів Ру, поетичні вечори проведе Каролін Саго-Дювору та багато інших. У Дніпропетровськ на фестиваль з'їдуться студентські франкомовні театральні колективи. Крім того, усі мешканці країни зможуть взяти участь у конкурсі на знання французької культури, який щодня проводить радіо «Ера». Його переможець 20 березня виграє поїздку до Франції на тиждень.

Водночас важливо зазначити, що до організації франкофонії входить 56 країн-членів та 13 спостерігачів (з 2006 року одним зі спостерігачів стала Україна). Тому на цьому тижні представлено мистецтво багатьох країн світу: Алжиру, Бельгії, Канади, Франції, Марокко, Мавританії, Румунії, Швейцарії.

Тетяна ПАСОВА.

СВІТ КОРОТКО

КИТАЙ

Далай-лама може залишити свій пост

Духовний лідер тибетців Далай-лама закликав до припинення заворушень. Мало того, він навіть пригрозив власною відставкою, якщо ситуація в гірській автономії набуде безконтрольного характеру. Ці слова пролунали після того, як прем'єр Держради КНР Вень Цзябао заявив, що заворушення в столиці Тибетського автономного району організовані Далай-ламою. Прем'єр нагадав, що в ході заворушень «мала група повстанців грабувала і навіть убивала мирних громадян на вулиці», постраждали магазини, приватні будинки, школи, автомобілі. Разом з тим, як зазначив глава уряду, Китай готовий до відкритого діалогу з Далай-ламою, якщо він відмовиться від прагнень до незалежності регіону. За даними китайської влади, у заворушеннях уже загинуло 13 мирних громадян, деякі з них згоріли живцем у численних пожежах. А прихильники Далай-лами заявили про 80 загиблих і 72 поранених.

Нагадаємо, що Далай-лама в останні роки в публічних виступах почав визнавати, що Тибет повинен залишатися у складі КНР, однак звинувачує китайську владу в обмеженні прав корінного населення ТАР і вимагає для району більшої автономії.

БІЛОРУСЬ

Лукашенко змінить імідж

Олександр Лукашенко, якого прозвали «останнім диктатором Європи», знайшов спосіб перебороти статус ізгоя. Він уклав контракт з британським політтехнологом Тімом Беллом. Цього гуру від піару, відомого за організації виборчих кампаній Маргарет Тетчер, попросили розробити стратегію для покращення негарного іміджу Білорусі. Белл не вперше має справу з клієнтом з неоднозначною репутацією: він консультував уряд Іраку (з питань будівництва демократії), представляє інтереси Бориса Березовського.

РОСІЯ

Створять аналог ФБР?

Уже восени цього року в Росії може з'явитися нова силова структура, що об'єднає слідчі органи усіх силових відомств під одним дахом, — Федеральна служба розслідувань (ФСР), аналог американського ФБР. Створення нового відомства принципово схвалено на найвищому рівні, пише РБК daily. На посаду глави претендують два однокурсники Володимира Путіна: глава Слідчого комітету при прокуратурі РФ Олександр Бастрикін і керівник Слідчого комітету при МВС Олексій Анічин. Обидві кандидатури на посаду керівника відомства гарантують Кремлю збереження максимального впливу на слідчі органи.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Масове промислове заготовляння березового соку почали державні лісогосподарські підприємства Волині — одні з найбільших в Україні виробників такої продукції.

У МВС депортацію 11 біженців зі Шрі-Ланки вважають законною

Раніше Міжнародна амністія та українські правозахисні організації заявили про грубе порушення прав шукачів притулку. Всі вони належали до тамільської етнічної групи, яка зазнає переслідувань. Усі вони прибули з Росії, яка може вважатися третьою безпечною країною для ланкійців. Тому, якщо їх і можна було повернути, то не до Шрі-Ланки, а до РФ.

Ланкійців затримали працівники ДАІ 15 січня цього року на Хмельниччині. У схованці малолітражного «Фіата», окрім 12 громадян Шрі-Ланки, знайшли двох громадян Індії і трьох пакистанців. Кермували громадяни України. Про цей факт міліція повідомила СБУ. 22 січня слідчим СБУ у Хмельницькій області проти перевізників було порушено кримінальну справу за ст. 332 ч. 2 КК України. Під час розслідування виявили канал переміщення нелегалів, який використовувався неодноразово. Нині справа перебуває у суді. Шрі-ланкійці проходили у ній свідками.

— Їх примусово видворили за межі України згідно з рішенням Шепетівського міськрайсуду Хмельницької області від 17 січня 2008 року, — каже заступник директора Департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб Сергій Радутний. — Питаєте, чому депортували до Шрі-Ланки, а не до РФ? Тому що угода про реадмісію з Росією у нас досі не ратифікована. Якщо під час цієї справи і були якісь дрібні порушення (невчасно знайшли адвоката, невчасно перекладача), то це не з нашої вини.

Вартові закону визнають: правоохоронцям досі нема де утримувати нелегалів до з'ясування особи. Через це їх ще довго критикуватимуть міжнародні організації.

Ці люди мали вдосталь часу, щоб написати заяву про наданням статусу біженця, упевнений Сергій Радутний. Але тільки 7 чи 6 грудня вони звернулися в УВКБ ООН по допомогу в набутті такого статусу. Потім знайшли згаданих перевізників і вирушили на західний кордон. У міліції твердять, що не перешкоджали представникам УВКБ ООН зустрітися з шукачами притулку.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Створено координаційну раду з проблем ВІЛ/СНІДу, туберкульозу і наркоманії *(Укрінформ)*

Президент України Віктор Ющенко призначив представником нашої держави при Європейському союзі Андрія Веселовського (УНІАН)

СПОРТ

Турнірна хроніка

Футбол. Тренер збірної України Олексій Михайличенко назвав склад гравців, які готуватимуться до товариського матчу Україна — Сербія, що відбудеться 26 березня в Києві на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського.

Воротарі — Олександр Шовковський («Динамо»), Богдан Шуст («Шахтар»); **оборонці** — Андрій Несмачний, Олег Допілка (обидва — «Динамо»), Андрій Русол («Дніпро»), В'ячеслав Шевчук, Дмитро Чигринський, Олександр Кучер (усі — «Шахтар»); півоборонці — Олексій Гай («Шахтар»), Анатолій Тимощук («Зеніт», Росія), Олег Гусєв, Тарас Михалик (обидва — «Динамо»), Денис Голайдо («Таврія»), Руслан Ротань, Сергій Назаренко (обидва — «Дніпро»); **нападники** — Андрій Шевченко («Челсі», Англія), Андрій Воронін («Ліверпуль», Англія), Андрій Воробей («Дніпро»), Олександр Гладкий («Шахтар»), Артем Кравець («Динамо»).

* * *

Першість країни. Перша ліга. 20-й тур. 17 березня. «Дніпро» (Черкаси) — «Динамо-2» (Київ). 1:0.

Синхронне плавання. Ейндховен (Нідерланди). Чемпіонат Європи з водних видів спорту. Українки Дар'я Юшко та Ксенія Сидоренко завоювали бронзові медалі, виступаючи в дуеті. Вони не змогли втрутитися в боротьбу за «золото-срібло», які розіграли спортсменки з Іспанії та Італії, однак забезпечили солідну перевагу над дуетом із Греції і заслужено посіли третє місце.

Велоспорт. У Франції завершилися перегони Париж—Ніцца. За підсумками семи етапів українець Ярослав Попович у генеральній класифікації посів третє місце.

Теніс. Індіан Веллс (США). Турнір Pacific Life Open. Альона Бондаренко упевнено переграла колишню першу ракетку світу француженку Амелі Моресмо (6:1, 6:2) і пройшла до четвертого кола. Слід сказати, поточного сезону Моресмо поки що не показує свій колишній теніс, та й у світовому рейтингу перебуває нижче від Бондаренко — на 27-му місці (Альона — 24-та). Однак Бондаренко варто привітати з перемогою над іменитою спортовкою. До речі, торік у Цюріху (Швейцарія) українка також здолала Моресмо. Тепер у четвертому колі Альона зіграє з росіянкою Марією Шараповою.

«Нас намагаються посадити у в'язницю за те, що ми виконували службовий обов'язок»

КОРДОН БЕЗ ЗАМКА

Із Луганської області до редакції нашої газети прийшов відкритий лист військовослужбовця Державної прикордонної служби Т. на ім'я Президента України Віктора Ющенка.

«...нам інкримінують ст. 424 і тихо намагаються посадити у в'язницю тільки за те, що ми охороняли державний кордон, виконуючи свій службовий обов'язок», пише 26-річний прикордонник. Старшина Т. просить гаранта Конституції взяти під особистий контроль розслідування кримінальної справи.

Його мобільна застава охороняє російсько-українську ділянку кордону. 21 серпня 2007 року на так званому «зеленому» кордоні старшина Т. і лейтенант Г. затримали порушника.

«...близько 18-ї години 20 хвилин ми побачили, як з боку Російської Федерації до кордону під'їхав джип сріблястого кольору, з нього вийшов чоловік і пішки перетнув держкордон... У цей момент з боку України на автомобілі ВАЗ під'їхав громадянин України К.» і попрямував до порушника. Доповівши про те, що відбувається, по рації начальникові застави, прикордонники одержали команду затримати порушника. На прохання пред'явити документи той відповів лайкою і погрозами. Почувши, що він затриманий за перетин кордону поза пунктом пропуску, чоловік знову вирушив у бік РФ. «Він намагався нас ударити, погрожуючи фізичною розправою, при цьому схопив обома руками мій штатний автомат АКСУ 74, який увесь час висів у мене на шиї». Тоді старшина зробив крок назад, різким рухом вирвав автомат з рук порушника і застосував газовий балончик.

Через кілька хвилин на місце затримання прибули начальник застави, а трохи пізніше — оперативна група місцевої комендатури. «З цього моменту стали відбуватися дивні речі, високопоставлені особи міста почали виходити на керівництво прикордонної комендатури», щоб захистити затриманого, каже прикордонник.

Порушником виявилася людина далеко не бідна. Свої перші мільйони він заробив у 1990-ті роки контрабандною діяльністю і не раз, за словами автора листа, мав проблеми із законом. Затриманого доставили в лікарню, де той заявив, що його жорстоко побили. «Це зухвала неправда, — стверджує старшина. — А от лейтенанта Г. цього самого вечора госпіталізували з травмою руки і гострим головним болем». Наступного дня порушника кордону відпустили, а через певний час суд його цілком виправдав. Натомість у стражів кордону почалися великі неприємності.

За заявою порушника справою зайнялася військова прокуратура. Спочатку слідчий прийняв постанову про відмову в порушенні кримінальної справи, оскільки в діях «зелених кашкетів» не виявили порушень. «Але чомусь ця постанова була призупинена військовим прокурором, і нашу справу передали іншому слідчому, котрий, маніпулюючи фактами, перевернув усе з ніг на голову». Тепер стражам кордону загрожує в'язниця. А їхні товариші по службі, бачачи такий поворот справи, воліють не виявляти зайвої принциповості й заплющувати очі на багато речей.

P. S.

Чи знають про цю справу в адміністрації Державної прикордонної служби, з'ясувати не вдалося. В юридичному управлінні ДПСУ відмовилися розмовляти без посередництва прес-служби. Сподіваємося, після публікації відкритого листа долею луганських прикордонників зацікавиться їхнє столичне начальство.

ФОТОФАКТ

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

У Кіровоградському прес-клубі Укрінформу під егідою обласної спілки журналістів відбулася зустріч представників компанії «Arber Group» — вітчизняного виробника у сфері легкої промисловості, з місцевими мас-медіа.

На знімку (зліва направо): **кореспондент молодіжного тижневика Каріне Акопян, директор першого в Кіровограді магазину мережі «Arber» Оксана Жара, керівник pr-підрозділу Володимир Куруч.**

Найкращий сусід живе в Усті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Коли по гарячих слідах рік тому «Голос України» запитав Віктора, котрий мешкає з дідусем та бабусею, чи не боявся він рятувати 40-річного односельця, той відповів:

— У той момент я сумнівався, що зможу його витягнути з води. Але подумав: мене ж совість мучитиме за те, що не врятував. Та й не хотів, щоб діти дядька Юрія росли сиротами, як я... (Віктор — сирота. Його, як і двох сестер, виховують бабуся Галина Степанівна та дідусь Федір Мефодійович. — **Авт.**).

...Біда нагодилася раптово. Сорокарічний Юрій переправляв власним човном людей через річку, а коли заходився витягувати його на берег, послизнувся і опинився у воді. Стрімка течія відразу підхопила чоловіка, холодна вода та мокрий одяг миттєво скували тіло Юрія. Сили швидко залишали чоловіка. Саме у цей момент потопаючого побачив з берега місцевий тоді ще восьмикласник Віктор Шилан і кинувся на допомогу. У цьому місці через річку проходив підтоплений понтонний міст. Вибігши на середину, юнак вліг ся на нього. А коли потік проніс потопаючого повз міст, «виловив» Юрія і сантиметр за сантиметром (вагові категорії не ті) почав витягувати майже непритомного дорослого з холодної води. А далі до рятування підключилися односельці та медики...

Під час церемонії вручення премії «Гордість країни» Віктор Шилан отримав у подарунок комп'ютер, про який він мріяв, а також м'які меблі для всієї його родини.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Котрі тут куплені?

ТЕМА

Днями уряд звернувся до Президента з проханням увільнити з посади голову Київської міської держадміністрації Леоніда Черновецького. Ще за кілька днів глава Кабміну Юлія Тимошенко вже висунула ультиматум: фракція БЮТ не братиме участь у засіданні Верховної Ради 18 березня, якщо першим питанням не буде розглядатися проект постанови про проведення дострокових виборів Київського міського голови.

Негайно були створені різноманітні комісії на всіх можливих вищих рівнях, а Президент Віктор Ющенко зобов'язав правлячу коаліцію ухвалити Закон про перевибори в столиці. Учора Юлія Тимошенко підтвердила наміри: якщо не буде проголосований проект постанови про проведення дострокових виборів у Києві, то фракція БЮТ залишить сесійну залу. І що голосування покаже, «хто в цьому залі куплений Черновецьким».

На час підготовки коментаря стало відомо, що народні депутати досягли компромісу: спочатку голосувати за зміни до Закону про Кабінет Міністрів, а друге питання — проведення дострокових виборів у Києві. Прем'єр заявила: фракція БЮТ проголосує за зміни до Закону про Кабінет Міністрів, попри те, що він обмежує повноваження уряду: «жодні повноваження не варті того, щоб залишити корупцію у Києві».

Головний герой скандалу Леонід Черновецький у корупції, а також у «розкраданні земель Київської області, хабарництві, рейдерстві» звинувачує саму Юлію Тимошенко, посилаючись на відомі йому факти та вимагаючи від Президента... відставки її уряду.

Тим часом чимало політиків, зокрема, й деякі представники коаліції не згодні з позицією лідерки БЮТ. Хоч рідко хто з них є прихильником Черновецького, але вони одностайні: рішення про дострокові вибори суперечить чинному законодавству. Крім того, треба дочекатися вердикту парламентської, урядової, президентської комісій.

Але опоненти Черновецького запозвятилися «скинути» його негайно, посилаючись на домовленості коаліційної угоди. А хто сумнівається — «зрадник і куплений». Слід зауважити, що в коаліційній угоді йдеться про перевибори не лише Київського міського голови, а й Харківського, про що коаліціанти чомусь забули. Є у ній і низка важливіших проблем, ніж проблеми Черновецького. Але чому саме він став першочерговим більмом на «оці» коаліції?

Коаліціянтів можна зрозуміти: слухаючи недолугі публічні виступи та заяви Київського міського голови, важко збагнути, як могло статися його пришестя на київський трон? І річ не в тім, що він не володіє українською. Але, поклавши руку на серце: хіба не пробачили б ми цієї вади у разі, якби він добре ремонтував дороги, будував дешеве житло, вчасно вивозив сміття, розв'язував соціальні проблеми киян? Та й чутки про корупцію, преференції для родичів вочевидь не на порожньому місці народжуються. У такому разі їх потрібно або спростувати, або розслідувати, а після вирішувати — чи злочинець він? З усіма наслідками, що звідси випливають. Утім, постає гірка правда: а обвинувачі — хто? Може, тому й намагаються уникнути розслідувань, що за ними настане таке саме проти них?

Упродовж кількох останніх років у багатьох політиків стали популярними революційні наскоки, в яких домінує політична доцільність. І нічого не варта презумпція невинуватості, а ті, хто звинувачує, не переймаються доказовістю. Приміром, міністр внутрішніх справ, як це знову-таки було у випадку з Черновецьким, заїхавши останньому в пику, та ще й у приміщенні РНБО, не вбачає в цьому нічого надзвичайного, мовляв, вчинив по-чоловічому. Ну а, скажімо, коли б це було навпаки, який лемент зчинився б! Чи ми забули, що в основі основ має бути закон — незалежно від того, про кого йдеться: про «поганого» Черновецького чи «хорошу» Тимошенко? Чи про будь-кого з нас, хто завтра може опинитися хоч і в іншій, але в не менш неприємній ситуації...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Співробітникам столичної міліції і Державтоінспекції заборонили паління під час виконання службових обов'язків *(«Кореспондент»)*

70% киян, які зателефонували до Call–центру щодо підвищення тарифів на проїзд у міських маршрутках, пропонують ліквідувати їх як вид громадського транспорту *(Прес–служба КМДА)*

І сестра їхня Либідь. Забетонувати!

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Усі знають, чия вона сестра: Кия, Щека і Хорива — засновників Києва. Її ім'ям названа річка, про що пишуть давні літописи. Щоправда, нині вона — просто канава, давно схована людьми в бетонну трубу...

Про неї згадують від випадку до випадку, коли «припече» — чи смородом, чи сміттям. Не раз виникали ідеї, що з цим робити, але все якось не виходило. Ось і тепер щодо майбутнього Либеді є дві пропозиції.

Перша. Річку пропонують взяти в колектор на ділянці, обмеженій вулицями Еренбурга, Короленка, Байковою, Боженка, а також залізничними коліями. Екологічна комісія Київради розглянула детальний план території цієї місцевості й уже втретє за останні 11 місяців відмовила його розробникам-інвесторам, які хочуть забетонувати річку.

А комісія бачить цю місцевість, де знаходиться промзона — меблева фабрика, численні автосалони, різні склади, — інакше: тут, практично в центрі міста, має з'явитися новий зелений острівець. Тож вимога екологів — розчистити русло річки, спорудити прибережно-захисні смуги по 25 м з кожного боку і створити зелену зону площею приблизно 10 га.

Друга пропозиція — знищити дивом збережену убогу зелень, сховавши літописні води в бетон, а нагорі побудувати висотки, паркінги, офісні центри та інші атрибути урбанізації. Ініціатор проекту — Південно-Західна залізниця, одна з віток якої обмежує цей квартал. Автори пояснили, що річка нібито заважає роботі залізничних складів.

У проекті вимоги екологічної комісії зі створення зеленої зони не виконані. Натомість передбачено майданчик, на якому цілком може уміститися невеликий мікрорайончик. Близькість діючих і майбутніх ліній метро, а також наближеність до центру міста роблять його дуже привабливим. Судячи з наполегливості та напору потенційних забудовників, ці плани цілком реальні.

Однак жоден із проектів, що їх пропонували на розгляд екологічної комісії, не враховує інтересів жителів прилеглих районів, а також збереження і розвиток довкілля. Але чи зможуть встояти перед натиском зацікавлених осіб екологи?

Вадим ГРИЩУК.

Повторення Куренівської трагедії і можливе, і реальне

ПРОБЛЕМА

Про це заявив народний депутат Володимир Поляченко. За його словами, нині ніхто не зважає на дуже важливі чинники розвитку міста, зокрема, в Києві.

Не виключено, що інженерні мережі, які перебувають у незадовільному стані в українських містах, можуть спричинити ще не одну трагедію, схожу на Куренівську (47 років тому на Куренівці в Києві від прориву дамби затопило цілий мікрорайон, загинуло кілька тисяч людей. — **Авт.**).

І хоча це лихо мало б навчити багато чого, але, на жаль, не навчило, про що свідчить нинішній розвиток інфраструктури і українських міст, і Києва, де сталася трагедія. Володимир Поляченко вважає, що містобудівники не зважають на чимало важливих чинників: застарілі, зношені інженерні мережі, побудовані ще в другій половині XX століття і розраховані на міста з великою часткою низької забудови.

Приміром, намір реконструювати «хрущовки». На думку недавнього керівника «Київміськбуду», починати треба не із знесення п'ятиповерхівок і спорудження висоток, а з розрахунку інженерних мереж. Адже одна справа — забезпечувати теплом дев'ятиповерхову споруду, і геть інша — 32 поверхи. Одна справа відводити каналізацію дев'ятиповерхівки, й інша — від будинку, де проживають кілька тисяч мешканців...

Крім того, з'ясовується, що у вітчизняному ЖКГ немає служби, яка володіє всією інформацією про стан цих мереж. А також про те, що і де можна будувати і які наслідки це спричинить. Тож гарантій, що лихо не станеться, немає. Сьогодні Київ та інші міста потребують інженерних служб, які володітимуть і надаватимуть усю інформацію про розвиток інженерних мереж.

Тамара ЖУРБИЦЬКА.

Знання «етикету» обов'язкове для водіїв і кондукторів

У Києві посилено контроль за якістю обслуговування пасажирів у громадському комунальному транспорті. Зокрема, водіїв та кондукторів у міських автобусах і тролейбусах.

Не таємниця, що водії, буває, порушують посадові інструкції, схеми руху, правила під'їзду до зупинки, що може мати прикрі негативні наслідки. «Щоб їх попередити, з водіями постійно ведеться робота, а порушників караємо», — заявив перший заступник голови КМДА Денис Басс.

Виявити таких водіїв тролейбусів чи автобусів допомагають самі кияни, телефонуючи до CALL-центру адміністрації, а також у комунальне підприємство «Київпастранс». Тільки наприкінці минулого року туди надійшло 88 скарг на якість обслуговування.

Порушників покарали: за результатами перевірок з роботи звільнено трьох водіїв та одного кондуктора, а деяких позбавлено премій.

Ніна ЧЕРНЯЄВА.

Німецька школа

Першого вересня у Києві відкриється Німецька школа. Спочатку в ній буде два класи — для першокласників та другокласників, другий — для третьокласників і четвертокласників. Тут викладатимуть кваліфіковані німецькі й українські вчителі.

Київська Німецька школа буде школою міжнародних зустрічей. Німецькомовні діти знайомитимуться з культурою і мовою України та підтримуватимуть контакти з українськими ровесниками. Невдовзі щонайбільше одну третину школярів становитимуть діти українські та інших національностей, якщо вони причетні до німецької мови й культури.

Для українських школярів розроблена та узгоджена з відповідними державними установами німецько-українська навчальна програма, згідно з якою викладання для українських і німецьких учнів значною мірою здійснюватиметься німецькою мовою. Проте водночас вона гарантуватиме також україномовну освіту.

Не страшний нам бруд?

У столиці може з'явитися друга станція аерації. Приблизне місце її розташування — південна частина Києва, у напрямку міста Обухова.

Столичні чиновники стверджують, що для її будівництва буде потрібно близько 20 га землі. Начальник головного управління комунального господарства КМДА Михайло Шпарик вважає, що друга станція аерації для столиці вкрай необхідна: «Їх має бути щонайменше дві. Ті кілька аварій, що траплялися на лівому і правому березі, не надзвичайні, але вони змусили замислитися. Адже будь-якої миті може щось статися. У такому разі правобережний Київ буде цілком від'єднаний від системи очищення стоків».

Остаточні плани щодо будівництва нової станції будуть запропоновані до 2010 року. От тільки питання: чи зачекають до того часу аварії — хоча й не надзвичайні, але які трапляються й будь-коли можуть статися?

Віктор ПОГРЕБНЯК.

Інакше відповідатимеш...

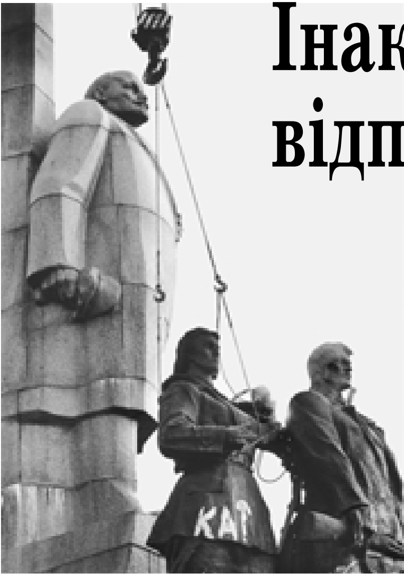

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Виконати негайно Указ Президента — демонтувати пам'ятник Леніну на Бесарабській площі, як і всі інші знаки тоталітаризму в столиці незалежної України, вимагає від Київради і КМДА Київська міська організація Української народної партії (УНП).

Незважаючи на указ, у самому серці столиці, на Бесарабській площі, де починається бульвар Тараса Шевченка, здіймається пам'ятник Леніну. УНП розцінює зволікання з його демонтажем «як невиконання Указу Президента».

Наталія МАРЧЕНКО.

СТОЛИЦЯ КОРОТКО

І почистять, і озеленять

У Києві розпочався «двомісячник чистоти». За цей час столицю й почистять, і озеленять. Комунальники будуть упорядковувати, прибирати, фарбувати, саджати дерева, кущі та квіти. До цього вони закликають і всіх городян, які можуть зробити в наведення краси і чистоти значний внесок: посадити квіти якщо не у своєму дворі, то бодай на власному балконі.

Нічого «не світить»...

...Киянам у квартирній черзі. Холдингова компанія «Київміськбуд» рекомендує купувати житло самостійно, а не розраховувати на просування в квартирній черзі. Про це повідомив перший віце-президент компанії Василь Можар. «Щорік створюються додаткові можливості для простого українця стати інвестором, і чекати тієї черги, до якої його колись записали, і того дня, коли прийдуть і скажуть — ваша черга одержати безплатно житло, не варто», — сказав він.

На його думку, кияни, котрим потрібна квартира, повинні вивчати ринок нерухомості та шукати оптимальні варіанти її придбання. Приміром, можна вибрати придатний для них механізм нагромадження коштів, щоб оплатити 25—30% вартості житла і скористатися кредитом для оплати вартості, що залишилася. «Київміськбуд» прогнозує підвищення цін на первинному ринку житла Києва на 30% у 2008 році.

Для дорослих і малят

З 20 по 23 березня у столиці триватиме третій Київський книжковий ярмарок. Один день буде присвячено дитячій літературі та розвагам малят. Відбудуться також презентація нових книжок і автограф-сесії українських письменників.

Русанівська бомба

Русанівський канал на цьому столичному масиві став бомбою уповільненої дії: йому загрожують зрушення берегів, він виявився глибшим, аніж вважалося досі. Тому водойму потрібно не тільки чистити, а й зміцнювати її схили.

Про справжню глибину каналу екологи довідалися після того, як почали його очищати від мулу. Саме на нього досі спиралися схили водойми. Тому вже навесні їх почнуть зміцнювати, а ями на дні засипати піском. Лише після цього у воду запустять спеціальних риб, що мають очистити канал від водоростей. Але автомобільні колеса вони не спроможні спожити, каже начальник управління охорони довкілля КМДА Володимир Троком. А з каналу витягали холодильники, плити, корпуси автомобілів. Та ще мулу близько метра товщиною на бортах. Коли закінчиться генеральне прибирання — невідомо, оскільки на це в бюджеті залишено лише 10 млн. грн. з необхідних 40.

Метропоїздів побільшає

У столичному метрополітені на Сирецько-Печерській лінії з 1 квітня збільшиться кількість потягів. Директор підприємства Петро Мірошников заявив, що нині підземка працює за зимовим графіком: у цей час інтенсивність руху значно вища порівняно з літом. Отож на більшості ліній, особливо в годинники пік, працює більше потягів. Улітку їх поменшає — як пасажирів у цей час.

За матеріалами прес-служби КМДА, інформаційних агентств та власних кореспондентів.

Столітні цукроварні — не конкуренти сучасним підприємствам з новітніми технологіями виробництва стор. 9

Середні ціни продажу агропідприємствами продукції рослинництва за січень–лютий проти відповідного періоду 2007 року зросли на 92 відсотки *(Держкомстат)*

ТЕНДЕНЦІЇ

У Криму хлібні ціни вже не регулюють

Пекарі півострова вийшли з–під цінового контролю місцевого уряду, який вирішив припинити регулювати вартість хліба. Продукт № 1 тепер вилучено з переліку соціально значимих продовольчих товарів, і дешеві буханці блискавично зникли з прилавків.

Ще донедавна вартість головного продукту із борошна пшеничного вищого й першого сортів не повинна була перевищувати 1,65 грн. за кіло, із суміші борошна пшеничного першого й другого сортів — 1,6 грн./кг, із борошна другого сорту — 1,55 грн. за кілограм, із суміші житнього й пшеничного борошна — 1,4 грн. за кіло. До того ж максимальний рівень торговельної надбавки допускався не більш як 10 відсотків до оптової ціни виробника.

Тепер обмеження, що діяли протягом шести років, скасовано, щоправда, максимальний рівень рентабельності виробництва встановлюється в розмірі 5 відсотків від собівартості під час формування цін на хліб масових сортів, а торговельна надбавка на всі види хлібобулочних виробів не повинна перевищувати 10 відсотків — незалежно від кількості посередників.

Фахівці вважають, що ці заходи можуть стабілізувати ситуацію на хлібному ринку лише тимчасово. Щоб розв'язати проблему, державі необхідно, зокрема, стабілізувати ціну на борошно вищого сорту, яке за рік подорожчало на 40—60 відсотків. Нинішня ціна на пшеницю третього класу — 1300—1350 грн./т у господарствах. А з доставкою на переробне підприємство — 1400 грн. за тонну. До пшениці четвертого класу у переробників набагато менший інтерес.

Після нового року чимало переробників підвищили вартість послуг з переробки давальського зерна в середньому на 12 — 15 відсотків. Звичайно, що більше зросла ціна на борошно. До того ж на нього помітно збільшився попит. Так, борошно вищого сорту сьогодні коштує вже 2050 — 2100 грн./т, першого — 1800 грн./т. Хоча варто відзначити: запаси хлібних культур у Криму достатньо великі. Зокрема, тільки на елеваторах зберігається продовольчої пшениці 200 тис. т — це річна потреба півострова. Та ще в господарствах понад 40 тис. т. Більше половини цього обсягу належить державним структурам.

Попри це ціна на пшеницю не знижується. Адже собівартість зерна нинішнього врожаю очікується значно вищою за минулорічну через підвищення цін на пально-мастильні матеріали, добрива, засоби захисту рослин.

Віктор ХОМЕНКО.

Солярка шокує аграріїв

ВРОЖАЙ

На Тернопільщині ранніми зерновими вже засіяно понад 2,5 тисячі гектарів.

Посівна розпочалася наприкінці лютого, коли стояли погожі дні. Під ярі культури в області відведено більш як 460 тисяч гектарів, а загалом посівний клин становитиме 764 тисячі гектарів — на 60 тисяч більше, ніж торік. Фактично буде розорано всі придатні для рільництва землі. Порівняно з попередніми роками аграрії краще підготовлені до весняно-польових робіт. Якщо торік власними коштами їх проводили лише 17 сільгосппідприємств, то цього року — 251. Вони істотно поправили свої фінансові справи завдяки високим цінам на зернові, врожай яких на Тернопільщині торік видався пристойним. Слабші господарства, а таких 59 відсотків, мають змогу одержати кредити. Банки більше почали довіряти аграріям. Третині господарств товарними кредитами обіцяють допомогти переробні підприємства. І все-таки дефіцит коштів на посівну буде.

За попередніми оцінками, 109 мільйонів гривень — приблизно 20 відсотків від необхідного. Ймовірно, що їх покриє держава за рахунок дотацій, здешевлення кредитів тощо. Готова до весняно-польових робіт техніка, є достатньо мінеральних добрив. А ось нинішні ціни на пальне шокують аграріїв. Запаси зробили лише сильніші господарства. Усім іншім доведеться заправляти техніку «з коліс».

Окрім зернових, аграрії цього року роблять ставку на ріпак. Торік він дав добрий зиск, тому під озимим ріпаком площі зросли більш як удвічі. Керівники області намагаються залучити інвесторів до будівництва заводу з його переробки на біодизельне пальне. Нині майже все насіння ріпаку йде на експорт. А ось ставлення до ще однієї технічної культури стає дедалі прохолоднішим: площі під цуковими буряками постійно скорочуються. Цього року ними планується засіяти лише 46 тисяч гектарів. Щоправда, зростає врожайність, завдяки чому торік зменшення посівних площ майже не позначилося на валових показниках. Одні цукрові заводи — Чортківський, Кременецький — нарощують потужності і збільшують посіви сировини, робота інших, передусім Бучацького і Борщівського, взагалі під знаком запитання.

На жаль, конкурувати на світовому ринку зможуть не всі цукроварні, а їх в області вісім, і селекційний відбір уже розпочався. Загалом перспективи аграрної Тернопільщини у зв'язку із можливим вступом України до СОТ сумні. За словами заступника голови облдержадміністрації з питань агропромислового розвитку Петра Вовчука, сьогодні готові вийти на світовий ринок 10 відсотків сільгосппідприємств області.

Складна ситуація у тваринництві, де в індивідуальних господарствах виробляється 90 відсотків молока і близько 80 — м'яса. До спорудження великотоварних молочних ферм намагаються залучити інвесторів, однак це справа не одного дня. Тепер ініціюється створення кооперативів із заготівлі молока та м'яса, передбачається виділити з місцевих бюджетів кошти для їхнього розвитку. Та навряд чи ці запізнілі напівзаходи вплинуть на конкурентоспроможність аграрного сектору області та її майбутнього взагалі, адже дві третини в економіці краю займають сільське господарство і переробна галузь.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

РЕАЛІЇ

Дотація на...

Чи може бюджетна допомога

— Дотації? Та це горе, а не дотації — самі копійки! Краще б їх зовсім не давали! Навіть говорити про них не хочу! — чоловік сердито кинув ще кілька фраз на моє запитання про доцільність аграрних дотацій. Причому одразу обмовився, що вони, ці фрази, не для преси.

— А в управління сільського господарства та ще у фінансовий відділ по що прийшли? — допитуюсь, ризикуючи нарватись на подальший коментар «не для преси».

— По що, по що... По дотації!..

Тема дотацій не залишала байдужим практично жодного співрозмовника. Однак кожен коментував її по-своєму. Ті, хто дає гроші, переконані, що нині гріх жалітись. Порівняно з кризовими роками суми допомог зросли не те що в кілька разів, а на порядок. Але ж ті, хто ці гроші бере, здебільшого переконані: їх мало, і дають не тому, кому треба, і не так, як треба. То де ж правда?

Минулого року Хмельницька область отримала з державного бюджету 135 мільйонів гривень різного виду допомог. Ще чотири мільйони виділила своїм господарствам обласна рада. У зв'язку з цими сумами на початку року навіть виник скандал: з боку обласної ради прозвучали звинувачення в нерозпорядливості на адресу обласного керівництва аграрним сектором, котре, мовляв, не зуміло розпорядитись готовими коштами, і майже три з половиною мільйона гривень довелось повернути в бюджет як такі, що не зуміли освоїти.

На перший погляд, ситуація справді була не дуже приємна. Як же треба було хазяйнувати, щоб готовим грошам не знайти застосування? Коли ж у проблемі розбираєшся глибше, стає зрозуміло, що сварки навколо мільйонів — це, швидше, активні піар-ходи окремих керівників, ніж справжнє вболівання за справу. Адже частина цих грошей прийшла в область... в останній декаді грудня. Хто розпоряджався бюджетними коштами, розуміє: використати їх протягом тижня — справа нереальна.

Чи знали про це в Кабміні, Мінфіні, інших державних структурах? Та чому ж ні? І все-таки гроші направляли в області. Для чого? Не берусь вникати в логіку високопоставлених чиновників, але висновок напрошується сам: аж ніяк не для того, щоб допомогти селу.

Взагалі ж отримати чітку й логічну відповідь, якою і для кого має бути ця допомога, так і не вдалось. Пригадується, як ще кілька років тому керівники сільгосппідприємств багато і палко говорили про те, що дотація повинна бути на кожну конкретну культуру. Тож нині державна допомога здійснюється за двадцятьма п'ятьма напрямками і дванадцятьма програмами. Цьогоріч фінансово не буде підтримуватись хіба що ріпак, ячмінь та кукурудза. Зате список дотованих культур поповнив буряк. Молоді сади і ліси, тваринництво і племінна справа, ярі й озимі, селекційна робота, купівля техніки та добрив, будівництво на селі і кредитування... — важко знайти хоч якусь сільську галузь, котрій не гарантувалася б фінансова підтримка. І що характерно, затримок з її виплатами практично не існує. Торік, приміром, подолали позаторішні борги з виплат за великовагову худобу. Більше боргів не було. А вже нинішнього в область надійшло близько чотирьох мільйонів гривень на підтримку ярих посівів. Бери, користуйся.

Але натомість знов чую: грошей мало, мало, мало!

— А скільки ж треба? — запитую все в того ж гарячого фермера.

— Та що зробиш, коли тобі дають сто гривень на гектар? Хіба це гроші? — знову кипить чоловік. — От якби так, як у Польщі.

— А як же там?

— Всім дають по 250—300 євро на гектар, незалежно від того, що і як вирощується, — впевнено стверджує чоловік, хоча сам у тамтешніх краях не був і з польським законодавством не знайомий.

Моє зауваження про те, що державні гроші даються далеко не всім і не просто так, без будь-яких зобов'язань з боку користувачів, сприймається просто в штики. А подальші підрахунки розпалюють співрозмовника ще більше.

А лічимо ми просто. Сьогодні фермер продає пшеницю по 1,2 тисячі гривень за тонну. На моє запитання про її собівартість зізнається, що обійшлось це збіжжя десь у гривень 700. Отож рентабельність виходить більше сорока відсотків. Навряд чи у світі знайдеться багато фінансових велетнів, котрі б працювали з такими показниками.

А тепер урахуймо, що на кожен гектар посівів фермер отримає ще й по 100 гривень допомоги. Можливо, на перший погляд, не так вже й багато. Але ж обробляє він близько восьмисот гектарів. Отож і виходить, що казна дарує йому близько 80 тисяч гривень. І це тільки на посіви. На здешевлення добрив, придбаної техніки, кредитів — окремі відшкодування. Мало?

Слово «дарує» чомусь особливо дратує. Але ж насправді латинське слово «дотація» саме і означає «дар». Основне її завдання — покрити збитки, які виникають внаслідок виробничо-економічної діяльності підприємства. Зверніть увагу: покрити збитки, а не примножити прибутки.

А запитайте в керівників господарств, які тепер культури збиткові. Таких не знайдеш, бо хазяйства давно займаються лише тим, що їм вигідно. Ніхто не вирощуватиме те, що не можна продати.

Та й статистика це підтверджує. Ще рік тому рентабельність аграрного комплексу області становила сім відсотків. А за результатами минулорічної роботи — одинадцять. При цьому господарства отримали близько ста мільйонів гривень чистого прибутку.

Зрозуміло, середня цифра — не така вже й показова. Але загальні тенденції все-таки простежуються. Крім того, є ще одна важлива деталь: збиткові господарства, банкрути, боржники перед бюджетом і Пенсійним фондом не мають права на отримання фінансової допомоги. Отож виходить, що гроші йдуть тому, хто їх має.

— Та які наші гроші? — знову не стримується мій новий знайо-

Цукрозавод вироблятиме автомобільне пальне

АЛЬТЕРНАТИВА

Малопотужним нерентабельним цукровим заводам ніяк не уникнути краху після входження країни до СОТ. Досвідчені фахівці–цукровари на Вінниччині пропонують рецепт порятунку таких підприємств — на їхніх потужностях можна виробляти сировину для біологічних видів палива.

Більшість цукроварень Вінниччини збудовано сто і більше років тому. Наприклад, на Ситковецькій почали варити кристали ще 160 років тому. Це найстаріша цукроварня в регіоні. Півторастолітній ювілей відзначили торік на Жданівському цукровому. Продукція таких підприємств, за прогнозами фахівців, не витримає конкуренції із тією, що вироблена за сучасними технологіями. Насамперед за двома показниками — якість і собівартість. У середньому собівартість одного кілограма цукру, звареного торік у «цукровому Донбасі», становить майже 3,5 гривні. Ринкова ціна на середину березня — 2,6 гривні. Продавати солодкий пісок собі на збиток заводчанам невигідно. Тому половина із більш як 300 тисяч тонн зварених торік кристалів залишається на складах підприємств. Так само зберігається ще й цукор 2006 року. Не дивно, що на його виробництві цукроварні втратили минулоріч (сумарно) 25 мільйонів гривень.

22 цукрозаводи визнано банкрутами. Майже десять підприємств пущено «під ніж». Ще на десяти обладнання законсервовано до кращих часів.

Коштуватиме як в об'єднаній Європі

— Ситуація, що склалася нині на підприємствах цукрової галузі, найбільше вигідна потужним вітчизняним компаніям, що виробляють і реалізують солодкі кристали, — каже Леонід Козодой, голова бюджетної комісії Вінницької облради, людина, яка значну частину життя віддала роботі у цукровиробництві. — Такі структури вже добилися того, що забезпечують внутрішні потреби країни в солодкому піску, виробленому на своїх підприємствах. До цієї мети вони йшли не рік і не два. Спочатку масово скуповували в конкурентів цукор, після чого правили бал на ринку, диктуючи ціну...

Тепер, за словами Леоніда Козодоя, у цих компаній нове завдання — «підтягнути» ціну на наш цукор до такої позначки, яка встановлена у країнах об'єднаної Європи. Там за кілограм цукру платять від півтора до двох доларів. Коли ввійдемо до СОТ, зробити це буде набагато простіше, ніж нині. Не доведеться пояснювати причини підвищення вартості солодких кристалів. Така ситуація ще більше додасть гіркоти малопотужним цукроварням. З мішком цукру за кордон не підеш.

Директор об'їжджає села і просить посіяти хоч трохи буряків

На оновлення обладнання грошей катма не лише у невеликих цукроварень. А тут ще й проблеми із сировиною: сільгосппідприємства «скидають» посівні площі під буряки. Наприклад, у зоні Турбівського цукрозаводу на наступний рік навколишні господарства не планують сіяти жодного гектара цукристих. Кажуть, директор підприємства об'їжджає села і ледве не в пояс кланяється виробникам сировини, щоб хоч трохи посіяли буряків.

Загалом на полях Вінниччини у 2008 році під цукристі планують відвести 66 тисяч гектарів. Це за даними обласного управління сільського господарства. Обласна асоціація «Поділляцукор» наводить трохи вищий показник — 76 тисяч гектарів. Але цифри не йдуть в порівняння з минулорічним показником — торік цукристі вирощували на ста тисячах гектарів.

— Нас чекають нелегкі часи, — каже начальник обласного управління сільського господарства Анатолій Павліченко. — Вже очевидно: уникнути збитків не вдасться. Які вони будуть, поки що підраховуємо. На мою думку, виживуть лише ті заводи, які мають власну сировинну базу, і то за врожайності коренів не менш як 450 центнерів з гектара. Але й без модернізації заводів теж не обійтися. Скільки їх залишиться в «живих», поки що сказати не можу.

Утім, у солодку «смерть» цукроварень їхні керівники чомусь мало вірять. Одні сподіваються на підтримку держави, інші переконані, що наш цукор — доброї якості і з ним можна буде виходити на ринки будь-яких країн...

Колись продавали білі кристали за кордон, а тепер — зась

— Входження до СОТ не забороняє державі дотувати виробництво цукру з буряків, — каже кандидат економічних наук, заступник голови Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій.

Чи справді держава знайде на таке кошти, співрозмовник не уточнює. Зате наголошує: нині спостерігається тенденція до збільшення використання харчовою промисловістю солодких кристалів. А це означає, що виробництво цукру з нового врожаю буряків, на відміну від попереднього року, не буде збитковим, бо харчовики заберуть його весь. Щодо малих нерентабельних «заводиків», то їх, справді, доведеться закрити, наголошує пан Коровій. Але представники цих трудових колективів будуть боротися за життя своїх підприємств до останнього. Добиватимуться квот на експорт продукції. Співрозмовник не відкидає можливості з боку робітників таких підприємств акцій протесту тощо.

Олексій Босак, досвідчений директор Юзефо-Миколаївського цукрозаводу, що в Козятинському районі, згадує, як у радянські часи їхнім цукром смакували закордонні споживачі в Ірані, Афганістані, Польщі, Румунії. «Тепер наш цукор не гіршої якості, — каже Олексій Михайлович. — Але мене намагаються переконати, що там, за кордоном, він кращий, ніж у нас. Не вірю в це».

Співрозмовник намагався дізнатися, за якими ж такими показниками закордонний цукор, так би мовити, солодший. Однак, з'ясувалося, що в державі не розроблено стандарти для сертифікації солодкої продукції, яку можна було б продавати на ринках європейських країн.

— Ми справді не знаємо, які вимоги висувають до цукру, що міг би йти на зарубіжний ринок, — каже начальник відділу стандартизації харчової продукції Вінницького державного центру стандартизації, метрології та сертифікації Валентина Будюк. — Лише знаю, що в них інший підхід до визначення якості. На першому плані — показники безпеки продукції. Для них важливо встановити, чи нема в ній, наприклад, солей важких металів, радіонуклідів, інших шкідливих для здоров'я людини речовин.

За словами співрозмовниці, з першого січня 2008 року запроваджено нові умови визначення якості цукру і в нас. Однак нововведення не стосуються згаданих вище показників безпеки, а також викликають у фахівців багато запитань. Наприклад, чому в показнику Держстандарту «цукор білий» значиться і той цукор, який навіть інший за кольором? Адже це абсурд, впевнена пані Будюк: неочищений цукор має коричневий колір, а його віднесено до категорії «цукор білий». Торік в області виробляли солодкий пісок на 21 заводі. Кожен з них, за словами співрозмовниці, пройшов повну сертифікацію згідно з вимогами наших норм ДСТУ. Але наших вимог недостатньо для того, щоб експортувати цукор.

Солодка «смерть» відміняється?

Три цукрозаводи Вінниччини хоч сьогодні можуть бути нарівні зі схожими виробництвами західних країн. До таких фахівці відносять Крижопільський, Браїлівський, а найбільше — Гайсинський цукрозаводи. У модернізацію останнього вкладено сто мільйонів (!) гривень. Зокрема, встановлено обладнання таке саме, як на заводах Німеччини. До цих підприємств можна долучити ще 3—4 цукроварні, які спробують «потягатися» з конкурентами. А решта?..

— Потрібно реально оцінювати ситуацію і зрозуміти, що скорочення цукроварень нам ніяк не уникнути, — продовжує розмову Леонід Козодой. — Не можна змагатися, сидячи на возі, з тим, хто їде на «Мерседесі». Так само столітні цукроварні не конкуренти сучасним підприємствам з новими світовими технологіями виробництва. Тому треба думати, як продовжити їм життя, як не залишити без роботи людей.

Один із шляхів виходу із ситуації, які пропонують досвідчені вінницькі цукровари, цілком підтримує співрозмовник. Ідеться про те, щоб продовжити роботу малопотужних заводів за профілем. Але вже варити не цукор, а сік, який служитиме сировиною для подальшого виробництва біологічних видів палива, зокрема паливного етанолу, тобто добавки до бензинів. Освоювати виробництво нової продукції вже взялися на Бабинському цукровому заводі в Іллінецькому районі. Це підприємство стане першим на теренах краю, де вже восени планують долучитися до перспективної справи — виробництва сировини для автомобільного пального.

Віктор СКРИПНИК.

прибутки

витягнути глибинку із прірви бідності

мий. — Техніка, добрива, пальне — від осені все так підскочило в ціні, що я не встигаю за ним із своєю пшеницею.

— Але ж і ціна на сільгосппродукцію не стоїть на місці. По багатьох позиціях ми вже давно вийшли на світові ціни. Та ж пшениця пару років тому коштувала удвічі менше.

— Не хочу про це й слухати. От буде «соляра» по шість гривень за літр — то й нехай нам платять по 300 євро за гектар.

Здається, ці магічні 300 євро могли б перевернути все наше сільське господарство. Але я мимоволі задумуюсь: коли б платили і їх, то чи вистачило б?

Впертий міф про те, що село наше бідне і збиткове, поступово руйнують великі сільськогосподарські корпорації, котрі дедалі впевненіше почуваються на теренах краю. Ну не вимірювали б вони свої орендовані угіддя вже не десятками — сотнями тисяч гектарів, якби справді невигідною була праця на землі. Багато потужних компаній і не приховують того, що вони мають чудові прибутки, сплачують мільйонні податки. А при цьому... отримують дотації. За той же гектар пшениці, одиницю нової техніки, центнер елітного насіння... До того ж що більший розмах компанії, то більша і ця допомога з державної скарбниці. Принцип «гроші — до грошей» спрацьовує в цьому разі безвідмовно.

Пригадується, як один аграрний міністр, побувавши на Хмельниччині, з гордістю називав мільярдні суми, котрі тепер виділяються з бюджету на підтримку сільського господарства. Та чи спрацювали ці гроші настільки ефективно, наскільки хотілося б? Провести глибокий фаховий аналіз мали б спеціалісти. Тим часом кожен із нас може побачити, що продукти серйозно подорожчали, а їх якість практично не поліпшилась.

Водночас не відкрию секретів, коли скажу, що сільська праця залишається найменш оплачуваною, а селяни — однією з найбідніших верств населення. Жодна з дотацій не потрапляє в гаманець до трудящої людини.

Так само зростання бюджетних витрат не привело і до системних змін в аграрному секторі. У господарств — від найменшого до найбільшого — жодних перспективних планів. Керівники бояться спрогнозувати ціни на свій урожай навіть на кілька місяців — від посівної до жнив. І жоден із них не знає, як виживатиме від жнив до нової посівної: чи вистачить коштів, чи вдасться продати те, що в коморі, чи вистачить сил і грошей, щоб знову обсіятись. І чи будуть тоді ще щонебудь означати оті 100 гривень допомоги на гектар.

— А тепер братимете дотацію під посівну? — запитую наостанок.

— Еге ж, знайшли дурня. Вони ж що придумали? Зараз візьми ці копійки, а потім продай 20 відсотків врожаю у держрезерв. А звідки я знаю, які там ціни будуть? Може, братимуть задурно, то мені така дотація ще й у збитки перейде.

— Так у постанові ж є доповнення: якщо закупівельні ціни не влаштують, можна просто повернути гроші, без будь-яких відсотків та доплат, а свою пшеницю продати за ринковою ціною кому завгодно.

— Правда? Тоді треба гроші брати. Бо ж люди поналякувались, уже махнули рукою на всі папери. І все-таки треба самому ту постанову Кабміну перечитати, бо хіба знаєш, кому вірити?

Ірина КОЗАК.

Щедрі пайові

Заледве по два центнери зерна в середньому отримали торік за оренду землі власники наділів на Хмельниччині

Уже сьомий рік родини пенсіонерок-пайовиків Антоніни Андріївни Стрельчук та Валентини Миколаївни Качинської **(на знімку)** здають свою землю Довжоцькому спиртзаводу, що у Кам'янець-Подільському районі Хмельниччини. Бо задоволені й розрахунками, і тим, як обробляють їхні паї.

Підприємство справді має свій секрет. Щоб земля давала гарну віддачу, її підживлюють бардою, яка, по суті, є відходами виробництва. За кількістю внесеної речовини стежить агроном Микола Пілець. Тут треба бути уважним: надмір барди може спалити посіви, а невелика її кількість забезпечує високий врожай — понад 40 центнерів з гектара.

— Дбаємо про сортооновлення, репродуктивний склад, купуємо вже протруєне, готове до сівби насіння, — розповідає Микола Пілець. — У результаті добре нам, добре й людям.

Спиртзавод орендує паї у мешканців Довжка та Нагорян — усього 210 гектарів. Торік власники отримали по 4,2 центнера зерна — вдвічі більше, ніж середній показник на Хмельниччині. Не обходять на заводі й пайовиків із соціальної сфери, з якими інші взагалі донедавна прагнули ніяк не розраховуватися.

З багатьох агропідприємств району минулорічну плату за оренду паїв «витягували» аж до лютого 2008-го. Причому восени з приводу своєчасних розрахунків було чимало нарад та нагадувань. Влада таки домоглася, щоб господарники не забули і про борги попередніх років, каже начальник райуправління агропромислового комплексу Микола Рудичук. Середня оплата за земельну частку в районі становила 345 гривень.

Здавалося б, скільки там тієї плати, але знаходяться такі недобросовісні орендарі, що мало не волоком треба з них витягувати отой центнер-два зерна селянину, власнику паю. Бувало, новоявлені хазяї часто на словах роблять «додаток до договору»: «Перших два-три роки нічого вам не дам, бо тут треба багато вкласти. Ви згодні?». Куди діватися селянам, які зі сльозами на очах дивилися роками, як марнується земля, ледве діждалися хоч якогось господаря.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото автора.

«Переговори між Росією та Сполученими Штатами щодо систем протиракетної оборони будуть досить напруженими», — попередив на переговорах з держсекретарем США Кондолізою Райс та міністром оборони Робертом Гейтсом наступник російського президента Дмитро МЕДВЕДЄВ *(5-й канал)*

Житомирські правоохоронці викрили в обласному центрі будинок розпусти *(Укрінформ)*

ЗАКОН В ДІЇ

Що краще, пенсія за віком чи пенсія через інвалідність?

Громадяни, які втратили працездатність у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням, мають право на отримання пенсії через інвалідність або ж перейти на пенсію за віком. Сьогодні разом з Управлінням виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України у м. Києві спробуємо розібратися, яка ж пенсія краща.

Так, при настанні страхового випадку, а це нещасний випадок на виробництві або професійне захворювання, з настанням яких виникає право на отримання матеріального забезпечення, Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України відшкодовує працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я щомісячну страхову виплату та пенсію через інвалідність внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання. Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності», якщо потерпілому одночасно із щомісячною страховою виплатою призначено пенсію через інвалідність у зв'язку з одним і тим самим нещасним випадком, їх сума не повинна перевищувати середньомісячний заробіток, який потерпілий мав до ушкодження здоров'я.

У разі якщо потерпілий замість пенсії через інвалідність внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання перейшов на пенсію за віком, то з дати переходу на інший вид пенсії щомісячна страхова виплата проводиться у розмірі без урахування суми пенсії через інвалідність. Наприклад:

Потерпілому встановлено ступінь втрати професійної працездатності 80%. Середньомісячна заробітна плата становить 404 грн.58 коп.

(404,58 грн.* 80% : 100%) = 323,66 грн.

Розмір пенсії через інвалідність становить 150 грн.

Сума щомісячної страхової виплати та пенсії через інвалідність становить 473,66 грн. (323,66 грн. + 150 грн.), що перевищує середньомісячну заробітну плату на 69,08 грн. (473,66 грн. — 404,58 грн.).

Тому розмір щомісячної страхової виплати становить 254,58 грн. (323,66 грн. — 69,08 грн.)

Загальний дохід потерпілого до переходу на пенсію за віком — 404,58 грн. (254,58 грн.+ 150 грн. — пенсія через інвалідність).

Потерпілий з часом замість пенсії через інвалідність обрав інший вид пенсії. Тому загальний дохід потерпілого з дати переходу на пенсію за віком —1178,82 грн. (323,96 грн. (страхові виплати без врахування обмеження) + 854,86 грн. (пенсія за віком), що на 774,24 грн. більше його доходу до переходу на пенсію за віком.

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсія за віком значно перевищує розмір пенсії через інвалідність внаслідок трудового каліцтва та професійного захворювання. При цьому слід брати до уваги, що у разі переходу з пенсії через інвалідність на пенсію за віком, потерпілі можуть отримати більший розмір пенсії, при цьому буде збережено виплати на необхідні догляди, санаторно-курортне лікування, додаткове харчування, інші виплати на медичні та соціальні послуги, які передбачені висновком МСЕК.

Чи зможемо відродити народні художні промисли?

Спостерігаючи нині засилля у вітчизняному інформаційному просторі так званої масової культури, кітчу, всіляких низькопробних «шоу», кіношних кровожерливих бойовиків, що заполонили всі телеканали, неминуче доходиш висновку, що все це не випадково. На тлі економічного, духовного й культурного занепаду дехто надто квапиться, щоб знищити національну самобутність нашого народу — те, чим ми, як і кожен народ, зрештою, цікаві світу. Щоправда, все це подається у красивій обгортці: мовляв, ми мусимо позбавлятися зашкорублої патріархальщини, носіями якої є дідусі й бабусі з минулого століття, і йти в ногу з цивілізованими Європою та Америкою, йти з новою мораллю, новими цінностями. Насправді всіх нас щоденно зомбують і «підганяють» під так звані загальнолюдські стандарти, де нашій самобутності місця немає.

Тож, щоб уберегти своє справжнє обличчя, мусимо дбати насамперед про збереження сформованої століттями самобутності й усього, що її наповнює. Вироби народних художніх промислів є чи не найкращою візитівкою нашої самобутності. При належному їх випуску й популяризації вони могли б не лише розмаїто представляти нашу країну у світі, але й приносити державній казні солідне поповнення валюти. А де ці промисли, як вони розвиваються і чи є у них перспектива? Проблем тут більше ніж достатньо. Адже навіть у традиційних центрах розвитку народних ремесел, таких, скажімо, як Опішня, практично втрачена виробнича база. Пішли у небуття не лише заводи «Керамік», «Художній керамік», а й художньо-виробниче об'єднання «Полтавчанка».

Давнє козацьке містечко Опішня, що на Полтавщині, відоме світові як столиця гончарства. Та з давніх пір тут мешкав ремісничій люд, що займався не лише гончарством. Дуже популярними були тут вишивка, ткацтво та килимарство. Тому не випадково в Опішні виникли артілі гончарів та вишивальниць, що з часом перетворилися на досить солідні підприємства. Більше сорока років талановитий художник, заслужений майстер народної творчості України Григорій Петрович Гринь **(на знімку)** пропрацював спочатку в артілі, потім на фабриці, а згодом у художньо-виробничому об'єднанні «Полтавчанка».

— Наша фабрика була однією з найкращих в Україні. На виробництві тоді працювало більше тисячі осіб, серед них шістсот вишивальниць. Сьогодні ж можна побачити лише двоповерхову руїну без вікон і дверей... Згадую далекий 1943 рік, коли поодинокі майстри, вишивальниці, ткачі, килимарі несли на виробництво, що могли: ткацький чи килимарський верстат, праску, нитку, голку, щоб артіль працювала. А що тепер ми бачимо? Чи пробачать нам усе це нащадки? — каже майстер.

Мабуть, у кожної нації є свої Перікли і геростратИ. Одні будують, творять красу своїми руками не для власної користі, другі — руйнують ту красу, а з нею і цілий світ. Задля власної вигоди. Не знаю, як інакше можна назвати керівництво «Укрхудожпрому», яке спромоглося двічі продати будівлю художньо-виробничого об'єднання «Полтавчанка» тоді, коли воно почало вже руйнуватися.

Мені часто доводиться спілкуватися з опішнянськими майстрами, серед них є ті, хто удостоєний найвищих звань і нагород. Це на диво прості, щирі, добрі, скромні люди — справжні таланти, самородки. До них належить і Григорій Петрович Гринь. Народився і виріс він на Полтавщині у невеличкому селі Бухалівка Опішнянського (нині Зіньківського) району. На виробництво пішов одразу після закінчення Решетилівського училища. Працював килимарем, потім освоїв ткацтво і вишивку. Спочатку не легко все вдавалося, але допомогли наставниці.

— Пам'ятаю, була майстриня Бордун Віра Олексіївна. Саме вона і навчила мене вишивки. За її порадою я не почав вишивати за чужими ескізами, поки не вивчив різноманітних народних технік та орнаментів. Лише Бог знає, скільки зразків я перебрав і де їх знаходив, — розповідає Григорій Петрович. — Спасибі літнім жінкам, які вберегли своє багатство — давні рушники, сорочки, серветки у скринях. І лише коли надбав чималу колекцію, з'явилися перші власні ескізи.

Нині роботи майстра зберігаються у Національному музеї Тараса Шевченка, Музеї народної архітектури та побуту України, Канівському музеї українського народного мистецтва та інших. Григорій Гринь свого часу був нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради СРСР, він — учасник багатьох виставок народного господарства СРСР, за що удостоєний бронзової медалі, та ВДНГ України, а також трьох міжнародних, кількох всеукраїнських та республіканських виставок. На моє питання про те, чи вишиває він нині, чи створює нові, ескізи Григорій Петрович відповів: «Маючи великий творчий досвід, намагаюсь продовжувати і відновлювати традиції, популяризувати українську народну вишивку. Створюю малюнки для чоловічих і дитячих сорочок «чумачок» та «українок», жіночих і дитячих блуз, орнаментальних і сюжетних «обрядових» та «кілкових» рушників, скатертин та серветок. У творчому доробку маю близько п'ятисот робіт». Митець мріє видати альбом-каталог, який може стати навчальним посібником для всіх, хто бажає долучитися до прадавнього мистецтва вишивки.

Переглядаючи фотокопії його робіт, я зрозуміла, що тримаю у руках безцінний скарб. І альбом-каталог справді дуже потрібен. І не стільки для самоутвердження майстра, як для того, щоб традиції вишивки продовжували існувати, щоб хтось юний і красивий душею відкрив першу сторінку того каталогу і сказав: «Я хочу це повторити, створити свій ескіз, свою вишивку, я хочу бути майстром!» На моє запитання, хто йому допомагає чи підтримує, майстер відповів: «Насамперед моя сім'я. Разом з дружиною Тамарою Кирилівною ми виховали доньку і сина. Діти і онуки — наша гордість. Допомагає і підтримує директор Інституту керамології відділення Інституту НАН України доктор історичних наук Олесь Пошивайло. Часто спілкуюся з іншими майстрами, мистецтвознавцями».

Майстер більшу частину свого життя віддав улюбленій справі. Його доля, як і багатьох опішнян, нерозривно пов'язана з виробничо-художнім об'єднанням «Полтавчанка». Я запитала художника, чи можливе в Україні відродження народних художніх промислів. На що Григорій Петрович відповів: «Хочеться сподіватися на здоровий глузд керівників держави, котрі не просто час від часу одягатимуть вишиванки, а незабаром усе ж відкриють невеликі державні підприємства, і ми зможемо відродити велику славу народних художніх промислів України».

Вікторія ЗУБАНЬ.

Опішня Полтавської області.

«Дияволи» на дорогах

ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

Про протистояння сумської громади, влади та місцевих перевізників наша газета упродовж останніх п'яти місяців опублікувала три критичні матеріали. У першому «Обережно: маршрутки!», вміщеному в «Голосі України» від 24 жовтня 2007 року, було описано «кордебалети», якими перевізники частують сумчан натщесерце, а заодно обідньої і вечірньої пори. Тобто з ранку й до ночі. «Букет» сам проситься до Книги рекордів Гіннеса. «Найневинніший» — потрійний обгін, від якого у пасажирів серця заходяться од страху, а у водіїв зустрічного транспорту очі вилазять з орбіт.

Прикладів фактичного розбою сумських «дияволів» (так їх охрестили сумчани. — Авт.) на дорогах — вагон з причепом. Зупинки і перешикування через дві смуги на третю без вмикання поворотів, нахабне «підрізання» інших автівок, виїзд на зустрічну смугу, гальмування на повному ходу, диявольські перегони маршруток, по вінця утрамбованих пасажирами... Майже нічого не змінилося після газетної публікації у ставленні перевізників до пасажирів. Ні, на словах вони — мов ті піонери, готові щодня дюжину разів за день «поліпшувати» якість обслуговування. Та всі їхні обіцянки... Як відомо — яблуко від яблуні недалеко падає. У сенсі, що переважна більшість водіїв маршруток гідні своїх «хлібосольних» хазяїв. Ці також, як на мене, в гонитві за зайвою гривнею геть забули і про мораль, і про Бога. Як набивали маршрутки живим товаром, мов бочку оселедцями, — так і набивають, як більшість з них впритул не бачили на зупинках сивочолих ветеранів, інвалідів та пенсіонерів — так і не бачать, як відлічували на повному ходу здачу (інколи одними колінами керуючи кермом. — **Авт.**), — так і відраховують, як полишали самовільно маршрути у святкові дні, під час іменин, хрестин чи інших «епохальних» подій, — так і полишають. І що ти їм зробиш. Адже в них, либонь, одне-єдине завдання: виконати доведений хазяїном план та й себе не обділити. А опісля — хоч трава не рости.

Тим часом апетити у сумських автомобільних газд і газдинят ростуть не щоднини, а щогодини.

— «Буріють» наші маршрутники, — недавно на автобусній зупинці ненароком став свідком розмови пересічних працівників міськвиконкому. — Раніше їм масла з ікрою вистачало, а сьогодні забаглося трюфелів під багамським соусом. І їстимуть. Хіба не знаєте, в чиїх руках половина сумських маршрутів?

Імена маршрутних «пролісків», які з-за куліс постійно смикають за вервечки, на слуху в усіх сумчан. Чиновницької раті, і колишньої, й нинішньої, серед них називають чи не найбільше. Виходить, що чимало «любителів трюфелів» окопалося у владних міських кабінетах. Маршрути, звісно, — на інших осіб. Ось тому перевізники «нічтоже сумяшеся» нахрапом диктують свої умови громаді. Де, спитаєте, закон? Та у них же в кишені. Адже серед власників маршрутів є й небожі представників силових органів. А, як відомо, «козак» «козака» бачить здалеку. І не тільки бачить, а й вітається...

Чи маю докази корумпованості? Більш ніж досить. Один з них, у тому ж таки номері від 24 жовтня, наводив зі слів офіцера ДАІ. Коли працівники Сумського ДАІ впритул зайнялися масовими порушеннями на одному з найприбутковіших маршрутів, «пролісків» такий лемент зчинили — небу стало спекотно. А за три дні на заповзятих охоронців сумських шляхів грізно насварилися аж із Києва. З якого відомства? МВС України. Та так грізно, що працівникам ДАІ довелося робити глибокий кніксен і заткнутися в носовик. Зрештою, не тільки їм. Ось уже півроку не може достукатися до правосуддя Сумське обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України.

— Нічого дивного, — коментує ситуацію заступник начальника відділення Петро Косодій. — Серед перевізників стільки сватів і братів сильних світу цього, що суддям їхня мантія дорожча за справедливість.

Фактів неприкритої «опіки» і лобіювання окремими представниками міської влади інтересів «найшанованіших» перевізників під час конкурсів — десятки. Наліво і направо роздають пільги автоперевізникам. Уже більше півроку територіальне відділення намагається привести до тями і покласти кінець кумівству на сумському ринку перевезень. Однак відтоді навіть на крок не наблизилися до розв'язання цієї проблеми. І господарський суд Сумської області, і його колега — Харківський апеляційний господарський суд — відмовили позивачу в задоволенні його вимог. І це, зважте, при тому, що позивач звертався до суду з проханням зобов'язати виконавчий комітет Сумської міської ради не допускати монополізації на місцевому ринку пасажирських перевезень.

Тим часом сумські перевізники більше року добиваються 50-відсоткового підвищення вартості проїзду у маршрутках. Проливають крокодилячі сльозі і передсмертні стогони, мовляв, подайте нещасним перевізникам милостиню, а то через низький коефіцієнт пасажирообороту — 0,279 — ми вже останні штани спустили. Хоч самому сідай і плач.

Утім, блаженний, хто вірить... Сумські антимонопольники не повірили — і наприкінці грудня минулого року цілий день моніторили два міські приватні маршрути: №13 — «Автовокзал—Хіммістечко» і №27 — «Аеропорт—Шпиталь» і були шоковані. На першому маршруті коефіцієнт пасажирообігості становить, вдумайтесь тільки, — 3,9, на іншому — 3,2. Ось тобі, бабцю, і крокодилячі сльози. Однак оприлюднення справжніх результатів «збиткового» бізнесу ще дужче розпалило перевізницький «багамсько-трюфельний» апетит. І вони вирішують показати громаді міста, де раки зимують. Тож миттєво висушують крокодилячі сльози і 9 січня цього року на півдня фактично оголошують страйк. Так би мовити, вчать уму-розуму. Однак шантаж не пройшов. Та це аніскільки не збентежило «безштаньків» і вони повторюють шантажний реверанс за місяць, але вже на півтора дня. Вимоги ті самі: подайте півгривні на кожному пасажирі. Тепер бач, їм уже бракує грошей для «поліпшення якості перевезення пасажирів». Не подали. Міський очільник Геннадій Мінаєв навіть відмовив їм у діалозі. Тож за півтори доби останнім довелося повертатися на маршрути без підвищення вартості проїзду.

...Виїхали і вкотре обіцяють «поліпшити» якість обслуговування. Деякі водії, справді, дещо присмиріли. Та, боюся, ненадовго, до чергового підвищення тарифів. Однак найбільшу небезпеку для життя пасажирів жоден з перевізників усувати і не думає. Йдеться про тривалість робочого дня водіїв маршруток. У вищезгаданій статті «Обережно: маршрутка!» йшлося про кричущий факт порушення власниками маршрутних таксі трудового законодавства. Згідно з міжнародними нормативами і наказом Міністерства транспорту України №18 від 17.01.02 р. і, зрештою, здоровим глуздом, робочий час водіїв пасажирського транспорту обмежується 40 годинами (!) на тиждень, себто вісім годин за одну робочу зміну. Причому до складу робочого часу водія включається: час керування автомобілем на маршруті, час стоянки, підготовчо-остаточний час для виконання робіт перед виїздом на маршрут, час проведення медичних оглядів водія перед виїздом тощо. А скільки перебувають за кермом деякі сумські «водії-стахановці»? До 15 годин(!) щоденно. Тобто вдвічі більше всіляких нормативів. Адже водії самі зізнаються: останні години робочого дня вони їздять на автопілоті, наче зомбовані, й тим самим наражають на небезпеку життя пасажирів. Про це знають всі: у ДАІ, територіальній держінспекції праці, у міськвиконкомі. Однак віз і нині там. У представників інспекції держпраці обов'язків — купа, зате прав — жменя. Тільки й того, що можуть представити подання у транспортну прокуратуру чи в місцеві органи самоврядування. А там, як вже йшлося вище, нерідко «козак» козака»... Працівникам ДАІ, щоб викрити протиправного монстра, потрібно хоча б на один день «укомплектувати» кожну маршрутку інспектором. Отже, залишається влада. А тій все по барабану. Коли за два тижні після жовтневої публікації я поцікавився реакцією на наведену критику у заступника міського голови, в чийому віданні — транспорт, той зізнався, що статті в очі не бачив. Довелося переказувати, з акцентом саме на ненормований робочий день. І знаєте, яку почув відповідь? А де ж вони візьмуть водіїв, якщо ті постійно розбігаються від власників через низьку зарплату. От і вся «реакція»...

З огляду на факти, викладені в цьому матеріалі, хочеться звернутися із запитанням безпосередньо до керівництва Генпрокуратури і Міністерства внутрішніх справ України: скільки ще трагедій потрібно на шляхах України, щоб ці відомства рішуче спрямували свої зусилля на боротьбу з подібними діями автоперевізників, які в гонитві за надприбутками людей впритул не бачать? Тим паче, що «ударні» методи двозмінки, здається, на відмінно освоїли абсолютно всі перевізники в усіх регіонах України.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

РЕГІОНИ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Розкрив злочин — до каси

Прикарпатські міліціонери відтепер отримуватимуть премії за кожен розкритий злочин. Цю традицію відновив новий начальник прикарпатської міліції Василь Кузнєцов, повернувшись удруге на цю посаду. До того ж на премію правоохоронцям не доведеться довго чекати — вони її отримуватимуть одразу після чергування чи робочого дня, коли це сталося. Перші, хто отримав преміальні, **повідомили кореспонденту «Голосу України» в прес-службі ЦГЗ УМВС в області,** — четверо міліціонерів Івано-Франківського міжрайонного відділу Державної служби охорони. Вони оперативно спрацювали, затримавши злодія просто у квартирі. Керівництво обласного УМВС обіцяє не шкодувати матеріальних заохочень за розкриття злочину.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЧЕРКАСИ

Страйкували робітники «Златогору»

Причина протесту трудового колективу лікеро-горілчаного заводу «Златогор» — низька заробітна плата і понаднормова праця. На мітингу, який відбувся в робочий час, робітники зажадали від власників підприємства підвищення зарплати хоча б до півтори тисячі гривень на місяць. Адже нині «златогорівці» часто працюють понад 8 годин за зміну, а одержують щомісяця близько 1000 гривень.

Мітинг тривав у цеху декілька годин. Міський голова райцентру Золотоноша, де розташований «Златогор», Олексій Корпань, що прибув на завод, пообіцяв допомогти колективу. Більше підтримати страйкарів немає кому. Профспілкова організація з 2002 року фактично не працює — відтоді, як державний завод перейшов у приватну власність.

Лідія ТИТАРЕНКО.

21 березня виповнюється 100 років з дня смерті Володимира Антоновича – видатного українського історика, археолога, етнографа (на знімку).

20–23 березня в Києві триватиме III Весняний книжковий ярмарок.

ВОЛИНЬ

Західний рейд з благословення Петлюри

Національна заслужена капела бандуристів України тріумфально провела турне по західних областях України. Гастролі присвячено 90-річчю колективу, ініціатором створення якого 1918 року був Симон Петлюра. Їх організували громадське об'єднання «Волинське братство», Полтавське земляцтво у Києві та Національна палата міжнародного співробітництва.

Заключний концерт капели відбувся в Луцьку, у Волинському музично-драматичному театрі. Зал не був переповнений, але це не вплинуло на святкову атмосферу, яка панувала того вечора серед глядачів. Публіка на біс сприймала чи не кожен виступ бандуристів. Справжнім сюрпризом для волинян став виступ майстра художнього читання, народного артиста України Анатолія Паламаренка. Понад три години тривав концерт, але глядачі ще й після того довго не відпускали артистів зі сцени.

Микола ЯКИМЕНКО.

ЛУГАНСЬК

Юрій Долгорукий — в руках у луганчанина

Луганський поет Володимир Спектор за книгу «Не по Гринвичу отсчитывая час» одержав міжнародну премію імені Юрія Долгорукого. Вона заснована однойменним московським фондом за участі Посольства Росії в Україні і київського журналу «Радуга». Цього разу журі конкурсу розглянуло близько 260 робіт, 147 із них — поетичні збірки. Книга віршів луганчанина Володимира Спектора виявилася кращою. Автор працює прес-секретарем у холдинговій компанії «Луганськтепловоз». Тут, у центральному конструкторському бюро, йому з великим смаком допомогли оформити книгу. Вручаючи нагороду, посол Росії в Україні Віктор Черномирдін сказав, що твори українських авторів, які пишуть російською мовою, допомагають краще зрозуміти почуття і вдачу українського народу.

Алла АНТІПОВА.

Вадим ПИСАРЄВ: «Я почав запам'ятовувати сни після того, як поклав біля ліжка аметист»

На столі у народного артиста України, художнього керівника Донецького академічного театру опери та балету Вадима Писарєва стоїть годинник із вбудованими в корпус камінцями. В цьому робочому кабінеті каміння — не просто прикраса, а джерело позитивної енергії. Мій співрозмовник упевнений: з допомогою мінералів можна лікувати хвороби, відновлювати сили і навіть посилювати інтуїцію. Керівник донецької опери прагне бути в гармонії з природою: це допомагає в житті.

— Вадиме Яковичу, що підштовхнуло вас збирати і вивчати каміння?

— Якось під час відрядження до Філадельфії натрапив на магазин під назвою «Spirit world» (у перекладі — «Духовний світ»). Магазин тримають двоє росіян-емігрантів. У перший день я зайшов туди опівдні, а вийшов — о дев'ятій вечора, так мені було все цікаво. Власник, він же — продавець, — розповідав про кожен камінь цілі історії. Перед від'їздом вирішив: заскочу на хвилинку, куплю зразки, які мені сподобалися — і все, часу немає. А продавець каже: «Хочеш, спустимося донизу, покажу тобі каміння, яке я не виставляю?» І я знову провів у магазині дев'ять годин. Ледь на літак устиг. У багажі віз дві важкі валізи, повні каміння. Відтоді мені відкрився цілий світ.

— У будь-якій ятці, де продають намисто та інші сувеніри із напівдорогоцінного каміння, розкажуть, як дібрати мінерал за знаком Зодіаку. Наскільки це «працює»?

— Це дуже примітивно, грубо: лютий — аметист, червень — смарагд і т. д. Насправді на кожен день місячного календаря людині потрібне своє каміння. Один камінь у конкретний день має силу, інший — не має. І за сонячним календарем є свій камінь. Це наче оберіг на день. Ось дивіться (співрозмовник дістає з кишені кілька кристалів. — **Авт.**), це мій набір для сьогоднішнього дня. Коралі, річковий японський камінь, аметист. Морські та річкові камінці дуже корисні, тому що вода — це стихія, вона робить каміння енергетично сильними. Послухайте, який звук виходить, коли перемішувати їх у руці. Слухати такий звук — теж добре для людини.

Коли щось болить, правильно заряджений камінь зцілює. Із рожевим кварцем добре медитувати. Чорний обсидіан охороняє від негативної енергії, від недоброго ока. Своїм друзям допомагаю знайти підходящий камінь. Наприклад, у мого знайомого була тріщина в хребті. Я йому подарував сардонікс, який допомагає зрощувати кістки. Друг п'є структуровану воду з цим камінням, і слава Богу, тріщина зникає.

— Як саме треба лікуватися кристалами: кидати в воду, прикладати до хворого місця, тримати в руках?

— Я спочатку очищаю каміння, принесене додому. Адже його могла зробити погана людина, воно може бути негативно заряджене. Тут ціла процедура. Ви повинні закопати мінерал у сіль на добу або тримати в солоній чи проточній воді хоча б 15 хвилин. Потім це каміння треба підзаряджати: від Сонця, від Місяця. Не просто купив — і все. Треба з ним працювати, щоб потім воно працювало на вас.

Коли просто дивитеся на камінь, вся енергія іде мимо. А ви повинні відчути, налаштувати свій організм. І коли житимете в гармонії з камінням і водою, ви не захворієте. Тому що у вас буде сильний імунітет. Покладіть на три години в чисту воду малахіт, і потім цю воду питимете від усіх хвороб. Так само з іншими кристалами. Вода має пам'ять, сприймає позитивну інформацію і стає іншою. А потім інформацію передає вам. І взагалі скажу так: немає поганих каменів, бувають погано заряджені. Навіть бруківка, через яку ви перечепилися, може мати дуже сильну енергію. Якщо вам сподобався звичайнісінький камінь, якщо ви його «відчуваєте», візьміть додому — і знахідка принесе щастя.

— Скільки експонатів налічує ваша колекція?

— Дуже багато. Але це не просто колекція, вони ж у мене по всій кімнаті розставлені. Тут я використовував знання із фен-шуй. Блакитний опал — на північ, це вода. В центрі будинку повинен лежати перидот, камінь вулканічного походження. Схід — гагат («чорний бурштин»), це дерево. І на заході — малахіт (метал). Тоді у вас ітиме правильний розподіл енергії по всьому будинку.

І я відчуваю, це діє! Вдома я відпочиваю. Навіть у житті все по-іншому складається. Різні кристалики, які згладжують кути, і всередині, і зовні, захищають від негативної енергії. Для людини це дуже важливо. Особливо для тієї, яка багато працює і повинна швидко розслабитися, відновити сили вдома.

Є серед моїх каменів справді унікальні. Наприклад, блакитне тигрове око. Або величезний кристал аметиста, придбаний у Філадельфії. Він такий багатий і різноманітний, весь час змінює кольори: на сонці і в місячному сяйві виглядає зовсім по-різному. Дуже заспокоює. А ще після того, як я цей аметист поставив біля ліжка, помітив, що почав запам'ятовувати сни. Адже кожен сон, якщо замислитися, має певне значення.

— Знаю, ви — великий знавець меду. Який ваш улюблений сорт?

— Люблю, щоб мед був із кислинкою. Нещодавно Віктор Петрович Кривошеєв, колишній міський голова Краматорська, пригощав мене медом із осоту, ледь не кислим. Допомагає при застуді, нежиті, кашлі. Обирайте той, який вам подобається: мед із Великоанадольського лісу, із Хомутівського степу, зі Святогірська, із Криму... Смак залежатиме від бджоляра і від місцевості. «Правильний» мед повинен бути рівномірного кольору. А взагалі я люблю різні сорти. Навіть із соняшника, який вважається начебто медом другого сорту. Мед — велике мистецтво. А від себе додам, що коли б людство жило за законами бджіл, тоді, можливо, на землі настав комунізм, про який колись мріялося...

— Які ще секрети здорового способу життя ви маєте?

— П'ю структуровану воду. Адже людське тіло на 90 відсотків складається із води. Не замінюйте її кавою чи чаєм. Якщо конкретно, то схема така. Беру звичайну очищену питну воду в бутлях. Кидаю туди кремній і срібло. У мене дві царські монети, із дуже якісного срібла. Настоюю тиждень. Потім цю воду заморожую і п'ю розморожену. Взагалі відмовився від чаю, кави і соків, тому що там використовується кип'ячена вода. Повірте, нічого не втратив. До речі, помітив, що перестав набирати вагу.

Ще є у мене спеціальна банка з водою, куди кидаю шунгіт. Іноді використовую магніти. Добре виставляти воду на повний Місяць на підвіконня: тоді вона заряджатиметься ще й місячним світлом. До неї ставлюся, як до дитини, дуже трепетливо. Як можна її пропускати через електрострум? Адже вона жива, все відчуває.

Я навіть у Парижі записався до організації зі збереження чистої води на планеті. Хочеться ділитися з людьми своїми знаннями, щоб це приносило користь, щоб вони жили в гармонії. Щоб не засмічували голови телевізором, по якому немає чого дивитися. У вас буде інше життя. Ви отримуватимете задоволення, дивлячись на сонце. Зустрічатимете весну, як належить. У нас роблять бізнес, гроші і навіть не помічають, що прийшла весна. А людина не для того народжується, щоб заробляти гроші. Вона повинна прикрасити життя і піти з цим. Мабуть, тому я і все життя присвятив балету, щоб створювати прекрасне. Не можу без цього.

— Ви збираєтеся у відрядження до Пермі. Вже приготували дві валізи для уральського каміння?

— Яких дві? Чотири!

Розмовляла Ліна КУЦ.
Фото автора.

Візу до Миньковець узяв Ігор Скальський!

Повернути славу колишньої Миньковецької держави, що виникла в 1795 році в межах Російської імперії та проіснувала понад 30 літ на землях Дунаєвецького та Новоушицького районів Хмельниччини, узявся Ігор Скальський. Він — президент Львівського ТзОВ «Техарт», що займається лазерними шоу.

Скальський з однодумцями оголосили про проведення нового етнокультурного фестивалю, а місцем для цього обрали околиці села Отрокова, де була літня резиденція володаря Миньковецької держави, графа Ігнація Мархоцького. Нагадаємо, що ця держава мала свою конституцію, суд, парламент, друкувала власні банкноти і торгувала з Європою.

Отроківський осідок великого реформатора, котрий дав селянам волю за 60 років до скасування кріпаччини, нині ще занедбаний. Ігор Скальський планує відновити замок, розмістити тут офіс оргкомітету фестивалю та невеликий готель.

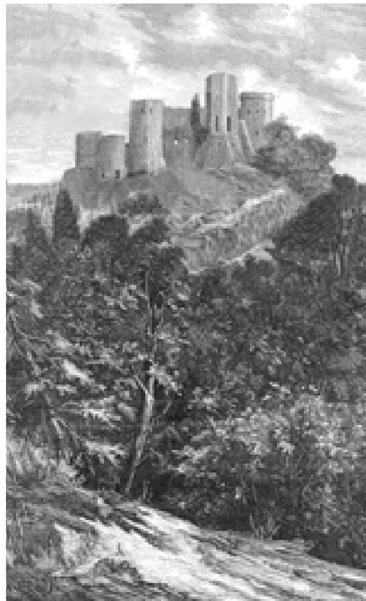
Тут збереглася тріумфальна арка й так звана «грота» — рукотворна печера із залишками культової святині. Мархоцький шанував богів давнього Риму. Щороку громадяни держави відзначали свято Церери — богині родючості. Припадало воно на пору обжинків, тож було святом урожаю.

На етнофестивалі в Отрокові хочуть відтворити театралізоване дійство з Церерою, доповнити його конкурсами авторської пісні, турнірами гумористів, лицарськими поєдинками, виступами етногуртів, лазерним шоу, феєрверками, змаганням позашляховиків та парапланеристів. У будівлі млина в заснованому Мархоцьким селі Притулівка звучатиме електронна музика. Ігор Скальський хоче встановити символічний пам'ятник володарю-вільнолюбцю та копії межових знаків, що відділяли колись територію «царства Миньковецького од царства Російського». Мальовнича природа Отрокова, Притулівки, Миньковець та інших сіл дивовижної держави стане справжнім відкриттям для всіх, хто приїде на триденне свято. Долучитися до участі в ньому можна, зареєструвавшись на сайті фестивалю www. otrokiv. org, що з'явився цими днями в Інтернет-мережі.

Наша газета ще в 2003 році (публікація «Візьміть візу до Миньковець») порушувала питання про відродження «Миньковецької держави», відомої в Європі і незаслужено забутої. Й потім «Голос України» привертав увагу до цієї теми, а минулої осені взяв активну участь у відзначенні 600-ліття першої згадки про Миньківці. Ми вітаємо ініціативу Ігоря Скальського. Сподіваємося, що фестиваль допоможе становленню сільських громад колишньої Миньковецької держави (сіл у ній було понад 30), дасть змогу створити нові робочі місця. Побільше б таких «віз» в українську глибинку брали наші бізнесмени!

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: гравюра Яна Грейма — Отроківський замок Мархоцького.

Два поети про третього, котрий перший

У книгарні «Є» відбувся Шевченківський вечір за участю Юрія Андруховича та Віктора Неборака. Людей прийшло чимало: в залах немаленької книгарні зробилося задушливо. Публіка, переважно студенти, очікувала розмови про сучасне потрактування постаті і творчості Тараса Шевченка. Андруховича поздоровили з народженням онучки й надали слово.

Ю. А.: — У 1998 році у Нью-Йорку один пуерторіканець сказав: «Shevchenko is my favourite poet». Тоді мені видалося симпатичною вигадкою, що Шевченко популярний серед пуерториканців — мовляв, вони сприймають ці тексти через опис невільництва та опору. Ми звикли до того, що ця постать ідеологічна і проектуємо на неї функції, яких нам не вистачає в національній спільноті. Шевченко — не ідеолог, не історик, а видатний поет і дуже харизматична постать, здатна притягувати людей і породжувати чутки навіть тепер. Цю постать треба олюднювати, позбавляючи ритуалізації.

В. Н.: — Якщо відсотково порівняти, скільки ми говоримо про Шевченка і скільки читаємо його, останній відсоток дуже малий.

— Чи трагічний імідж Шевченка не створює трагічного іміджу для України?

Ю. А.: — Український соціум зацікавлений у плеканні певної трагічності: якщо постать центральна — то трагічна. У нас апріорі закладено розуміння Шевченка як мученика... А на мій погляд, він рідкісний щасливець! Мало хто досягає так багато в земному житті, як він. Думаю, зоряний день його життя — викуплення з кріпацтва у 24 роки, коли ти осягаєш цю фізичну свободу, те, що багатьом твоїм предкам і не снилось.

В. Н.: — Трагізм Шевченка первинно пов'язаний із безвиходдю українства в XIX столітті, коли в Російській імперії можна було зробити кар'єру за певних умов. Шевченко закінчує в Петербурзі академію, спілкується з поляками польською, з росіянами російською... Але там, де Шевченко — поет, він не має виходу. Люди повинні довідатися правду. Вона дасть їм волю. Історичні попередники — козаки — були носіями національної свободи і слави в уяві Шевченка. Народ має бути славен. Це і є вихід.

— Заплакати над віршами Шевченка — чи можливо це нині?

В. Н.: — Років п'ять тому я, сорокарічний мужчина, перечитував «Наймичку» і в кінці в мене з'явилися сльози на очах. Я зрозумів, що кожна мама для свого сина — наймичка, а син цього не знає, не оцінює... Це усвідомлення мене потрясло.

— Що важливіше: класика чи сучасність? Чи обов'язково знатися на класиці, щоб розуміти сучасну літературу?

Ю. А.: — Насправді час — це вигадка. Існує життя текстів, відокремлених від авторів. Не орієнтуючись у класиці, багато втрачаєш у сучасного автора: де він починає перекривлювати, пародіювати чи провокувати класиків — не отримуєш максимум того, що закладено в сучасному тексті.

В. Н.: — Якщо засунути творчість Юрія Андруховича у хрестоматії, запропонувати учням визначити тему, ідею «Рекреацій», випитувати їх і ставити оцінки, я думаю, що «Рекреації» не стануть найулюбленішим текстом наших учнів. Шевченка вивчають від 1 класу по 12-й, це ніби якесь насильство. Ставити оцінки за читання художніх текстів, до того ж коли учень не має права вибрати — це абсурд, приниження гідності. Приємне обговорення в колі друзів — це нормально. Чому сучасна молодь нібито більше читає? Бо ці тексти ще не є шкільним предметом. Що буде з твоїми «Рекреаціями»...

Ю. А.: — Мені здається, що це вже десь відбувається...

— Як ви ставитесь до Шевченківських вечорів?

В. Н.: — Це непогана традиція. Та коли поезія на Шевченківському вечорі звучить 10—15 відсотків часу, читають одне й те саме, а решту часу забирають танці чи щось інше — до чого тут Шевченко?

Ю. А.: — Постать Шевченка — довкола нього перехрещуються пристрасні суперечки, взаємні образи, що свідчать про надзвичайну актуальність. Маса спекуляцій на його творчості відображає сучасні процеси: говорити російською мовою й почуватися українцем тощо... Не відкидаю думки, що якби Шевченко з нами десь поза часом почав спілкуватися, то сказав би: «Ребята, можно, я с вами буду порусски говорить? Мне так легче общаться?». Можливо, є якісь виміри, якими він сам ішов до себе і які ми відтворюємо поступово сьогодні. Далі — становлення, яке, на щастя, не вичерпане.

— Сучасний образ Тараса — монументальний. Що з цим робити?

В. Н.: — Коли ви віч-на-віч із текстом, монументальність одразу спадає. Коли уважно його читаємо й думаємо, то абсолютно неважливо, скільки пам'ятників стоїть.

Ю. А.: — Я проти наказової форми: «Відзавтра всім наповнювати Шевченка природним змістом!». Мені здається, це відмітатиметься природним чином. Ми досягаємо певних суспільних кондицій і разом з нами це також буде змінюватися.

Записала Аніта ГРАБСЬКА.

З баяном — по Швейцарії,

або Пригоди вінницького музиканта, який заробляв у Цюриху і довколишніх селах

Вінничанин Анатолій Безтелесний не від доброго життя подався до Швейцарії. Віртуоз баяна, за плечима — Вінницьке музучилище та Уральська консерваторія, а на той час ходив без роботи і в боргах як у шовках. А тут знайомий трубач повернувся з-за кордону, де працював у цюріхському цирку-шапіто. Сказав, що може порекомендувати замість себе Анатолія. Через півроку після гастролей по містах і селах багатої Швейцарії наш баяніст скаже, що «заробити на музиці» у капіталістів можна хіба що тоді, коли будеш грати для англійської королеви.

Гармошка під подушкою

— Колись бабуся казала: «Що вмієш, за плечима не носиш». — Ці слова я згадував дорогою до Цюриха. Як же помилилася моя бабця Степанида Софронівна. Баян, бувало, до ран натирав плечі, коли волочив його за собою по Швейцарії.

У три роки бабця подарувала онукові маленьку дворядну гармошку. «Я навіть коли спати лягав, клав її поруч, ховав під подушку, щоб батьки не сварили. І тато віддав мене до музичної школи».

Перший справжній баян батьки купили, коли став студентом Вінницького музучилища. Довго збирали гроші. Баян «Ясна Поляна» коштував — як половина автомобіля «Жигулі». Заплатили за нього більш як дві тисячі радянських рублів.

На музично-педагогічний факультет Вінницького педінституту талановитий випускник музучилища вступив легко. Але через рік зрозумів: це не те, чого він прагне добитися в житті. «Я хотів стати виконавцем, а не вчителем музики і співів».

Після першого курсу поїхав до Ленінградської консерваторії. Там — десять абітурієнтів на одне місце... Подався у Свердловськ. «Я був останнім студентом з України, хто безкоштовно навчався в Уральській консерваторії. Коли Союз розпався, перестали навчати безкоштовно іноземців».

Якби верблюд не покусав директора...

Цюріхський цирк-шапіто гастролював по невеликих містах і селах Швейцарії. Безтелесний, як випадала вільна хвилина, виходив з інструментом у людне місце.

— Глядачі у них такі, як і в нас, — каже Анатолій. — Одні уважні і вдячні: якщо зупиняться, обов'язково щось кинуть у капелюх. Інші й голову не повертають до тебе. Є такі, що стоять, слухають, а не зрозумієш, подобається їм чи ні?

Баяніст сподівався зачарувати вибагливих капіталістів класикою.

— Твори Баха, Моцарта, інших видатних композиторів на баяні звучать навіть краще, ніж на акордеоні, — ділиться він думками. — А вони, бачу, більше нашорошують вуха на нашу українську музику. Може, тому, що вона для них незнайома.

У подорожах минуло майже п'ять місяців. Хтозна, скільки ще мандрував би вінничанин чисто виметеними містечками і селами, якби в цирку не сталася незвичайна пригода. Якось верблюд покусав директора. Того поклали в лікарню, а цирк пішов у відпустку. Безтелесний повернувся до Цюриха. Спробував гастролювати сам, аж поки не потрапив на очі місцевим поліцейським. «Виявляється, грати в Цюриху на вулиці можна не більш як 20 хвилин, і то не скрізь,— розповів музикант. — Дозвіл треба брати. Цей папірець видають у поліції. Коштує він 20 франків на день. Стільки в капелюх глядачі не вкинуть.

— Їхні поліцейські — ангели порівняно з нашими стражами порядку, — усміхається Анатолій. Якось він присів на лавочці і задрімав, стомлений. Сон порушили два поліцейські. Наш земляк пояснив по-німецьки, що працює в цирку. Але його повели в поліцейське авто. «Думав, що доведеться довідатися, яка в Цюриху в'язниця і чи справді там такі гарні умови, як про це пишуть».

Поліцейські були дуже ввічливі. З усмішкою відчинили двері автівки, запропонували сідати. Машина поїхала. Як же здивувався Анатолій, коли побачив, що водій вирулює прямісінько до цирку. «Бітте!» — відчинив двері полісмен і віддав честь.

Платити за ніч в готелі сто франків вінничанину було шкода. Теплими вечорами він вибирав десь лавочку на березі Рейну, застеляв газетою, замість подушки під голову клав піджак. Спав неспокійно. Боявся, що обкрадуть. Але на вінничанина ніхто навіть криво не подивився.

На баяні швейцарці не грають

Найбільшою втіхою для вінницького баяніста у Цюриху ставали хвилини, коли він заходив у магазин музінструментів. «Баянів у Цюриху нема, та й у Європі на них не грають, — уточнює музикант. — Там — кнопкові акордеони. Зовні схожі, але ноти розташовані зовсім інакше. Хоча призвичаїтися можна. Треба лише потренуватися трохи. Я сам у цьому переконався».

У швейцарських магазинах випробовувати інструмент можна стільки, скільки душа забажає. Там наш земляк відводив душу. Грав на інструментах, які коштують 40 тисяч американських доларів. Саме така ціна гарного концертного акордеону, уточнює співрозмовник.

— Я звернув увагу, — каже Анатолій, — що їхні кнопкові акордеони мають кращий тембр звучання. А ще мелодія ллється з «розливом», тобто звук коливається. У баяні цього немає. Але класика сприймається краще. Хоча вальси приємніше слухати на баяні. Утім, це моя суб'єктивна думка.

Зароблених грошей (за 20 хвилин на день) вистачало, щоб не померти з голоду. Лікування покусаного верблюдом директора затягнулося. Коли цирк відновить роботу, ніхто не знав. І музикант повернувся додому.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

ДЛЯ ДОВІДКИ

Вінницький музикант Анатолій Безтелесний — лауреат Всеукраїнського конкурсу баяністів (II місце) у Рівному (1989), дипломант Всесоюзного конкурсу баяністів у Чебоксарах (1989), на цьому конкурсі його визнали кращим концертмейстером СРСР. З 2000 року працює у фольклорному колективі «Щедрик» Вінницького педуніверситету, одночасно — концертмейстером у Військово-музичному центрі Повітряних сил України.

БУДЕННІ ЕТЮДИ

Квартирне питання й парапсихологія

Дільничний інспектор прів, млів, витирав чоло, — писав з моїх слів протокол. Ніяковів, перепитуючи:

— Парапсихологія пишеться разом чи окремо?

Кажу йому, що це слово можна й не писати, я ж просто розмірковувала вголос.

— Але ж ми домовилися, що ви пояснюватимете по суті...

Бідолашний інспектор! Йому доручили втрутитися в сусідські розборки, в яких «по суті» не було конфліктуючих сторін. Точніше однієї з них не було: літнє подружжя пішло в кращий світ. А в цьому недосконалому світі обидвоє не раз приходили до сусідів бідкатися. «Він мене тероризує», — плакала вона. «Вона мене не розуміє», — нарікав він. У кожного було власне минуле: колишні сім'ї, нащадки, котрих зіпсувало пекуче квартирне питання: кому дістанеться спадщина?

Після смерті господарів квартира була зачинена упродовж півроку, — до з'ясування спадкових прав. Тут ніхто не проживав. Власне цей факт заперечувала сусідка знизу. Вона закидала ЖЕК скаргами: мовляв, у квартирі небіжчиків хтось уночі стукає, навіть пошкодив її електропроводку. Жеківські комісії з'ясували, що насправді у квартирі нікого немає, а отже, казали позаочі, у скандальної жінки — «глюки». Сусідка звернулася до міліції. Тоді й навідався до нашого будинку дільничний інспектор.

Коли дійшла черга до мене, я підтвердила: пізніми вечорами за стіною свого помешкання не раз чула стукіт. Розповідаю інспектору, що якось запідозрила себе саму в «глюках». Обійшла сусідів, перепитала, чи хтось щось не ремонтує. Ні, ніхто — нічого. Тоді я ввічливо попросила небіжчика не затягувати перестуки допізна, — спати ж хочеться. Допомогло. А може, збіглося в часі...

— То все-таки у квартирі хтось був? — з надією перепитує інспектор.

— Це господар продовжує робити ремонт, бо не встиг завершити його за життя, — пояснюю.

Інспектор вийшов від мене геть спантеличеним. Та я не могла розрадити його: по суті — то по суті.

Таємничу квартиру кілька разів купували й одразу перепродували. Зараз тут працюють майстри. А молодий її власник заробляє за кордоном гроші на ремонт. Щось мене млоїть: чи не навідається колишній господар на новосілля?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Імідж держави починається з її кордонів

Навчальний центр підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України (ДПСУ), що розташований в Оршанці, —свого роду єдиний у державі.

— Нині в нашому Центрі немає жодного солдата строкової служби, — поінформував перший заступник голови Держприкордонслужби України, директор департаменту по роботі з особовим складом генерал-полковник Михайло Коваль. — У цьому році розпочато повний перехід на підготовку військовослужбовців за контрактами. Крім випуску молодших спеціалістів, які пройдуть базовий шестимісячний курс підготовки, Центр щороку навчатиме 200 кінологів, здійснюватимемо перепідготовку спеціалістів, котрі нині несуть службу на кордоні.

Михайло Коваль розповів, що перехід на європейські стандарти підготовки прикордонників здійснюється завдяки допомозі міжнародних організацій.

Протягом останніх шести років українські прикордонники мали змогу стажуватися у своїх американських колег у штаті Джорджія. У зв'язку з підготовкою до чемпіонату Європи з футболу 2012 року постійними стали ділові та навчальні контакти з прикордонними службами Польщі, Угорщини, Німеччини, Франції, Туреччини.

Щойно завершено дворічний проект за участі Європейської комісії, Держдепартаменту США та Представництва Міжнародної організації з міграції в Україні. На перебудову приміщень і впорядкування території Центру зарубіжні партнери виділили 4 мільйони 341 тисячу євро. Понад 2 мільйони євро витрачено на реконструкцію гуртожитку для проживання військовослужбовців-контрактників. Ще на 282 тисячі євро передано найсучаснішого устаткування та обладнання. Військовослужбовці мають тепер доступ до всесвітньої мережі Інтернет, що є ключовим аспектом у процесі наближення Держприкордонслужби до європейських та шенгенських стандартів. Тож, крім того, що приміщення Центру розташовані у мальовничому сосновому лісі за 15 кілометрів від Черкас, останнім часом він ще й невпізнанно змінився. Як ззовні, так і всередині. Навкруг стройового плацу — акуратні газони, рівні ряди молодих ялин. У холах і коридорах гуртожитку — ідеальна чистота, у житлових кімнатах — комфорт із усіма побутовими вигодами. Поруч — спортивний зал із найновішими комплексами для тренувань, комп'ютерний клас, їдальня, схожа на першокласний ресторан. Усі ці перетворення у Центрі здійснено завдяки реалізації міжнародного проекту «Посилення системи управління кадрами ДПСУ — HUREMAS».

Нещодавно, під час відвідин Оршанця Президентом України Віктором Ющенком, голова Держприкордонслужби Микола Литвин підписав зі своїми зарубіжними партнерами меморандум про другий етап проекту співробітництва щодо посилення системи управління персоналом ДПСУ. У рамках програми співпраці заплановано здійснити 20 різноманітних проектів, спрямованих на технічну модернізацію, реформування української прикордонної служби, на подолання проявів корупції та інших правопорушень.

Реалізація проектів допоможе перетворити прикордонну службу до 2015 року з напіввійськової організації в державний правоохоронний орган європейського зразка. Все це, безумовно, сприятиме підвищенню міжнародної репутації нашої держави, створюватиме новий позитивний імідж України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області (організатор торгів) та керуючий санацією ВАТ «Керченський металургійний комбінат» повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ «Керченський металургійний комбінат», що знаходяться за адресою: 98306, м. Керч, вул. В. Бєлік,12 1. Сукупність інвентарних об'єктів фасонно-ливарного цеху, початкова ціна продажу - 3134,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-156,70грн. 2. Сукупність інвентарних об'єктів монтажно-ремонтного цеху, початкова ціна продажу-61 845,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-3092,25грн. 3. Сукупність інвентарних об'єктів залізничного цеху , початкова ціна продажу-16365,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-818,25грн. 4. Індивідуальне визначене майно заводоуправління: головна контора заводу, площа - 1400,8 кв. м., початкова ціна продажу-798 456,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-39922,80грн. 5. Сукупність інвентарних об'єктів енергоцеху., початкова ціна продажу - 62 948,70грн. без ПДВ, гарантійний внесок-3147,43грн. 6. Сукупність інвентарних об'єктів енергоцеху та цеху деколі, початкова ціна продажу - 62 009,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-3100,45грн. 7. Сукупність інвентарних об'єктів цеху деколі, початкова ціна продажу - 117 815,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-5890,75грн 8. Індивідуальне визначене майно відділу робочого постачання: торгівельний ларьок к-43, площа - 31,7 кв. м., початкова ціна продажу - 1 891,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-94,55грн. 9. Індивідуальне визначене майно енергоцеху: топливо-заправочний пункт, площа - 13.3кв. м., початкова ціна продажу - 2 926,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-146,30грн. З фіксованими умовами конкурсу, додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, Код ЄДРПОУ 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті до 16.00 год. 14 квітня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 21 квітня 2008р. о 13.00 год. за адресою: 98306, м. Керч, вул. В. Бєлік, 12, ВАТ «Керченський металургійний комбінат». Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ «Керченський металургійний комбінат».
Довідки за телефонами (062) 304-77-83, 304- 37-21.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 29.01.2008 р. у справі №Б-24/551-07-(Б15/46-07) визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «ОРМІС-ДНІПРОПЕТРОВСЬК» (код за ЄДРПОУ 33115870, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9-Д). Ліквідатором призначений Малюська Денис Леонтійович (04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 63, кв. 48; тел.: 496-98-53).

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 18.02.2008 року по справі №7/32-08 ТОВ «Агро-Альянс» (41632, Сумська обл., Конотопський р-н, с. Кузьки, ід. код 30446874) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено а/к Пономарьова Ігоря Ілліча (41615, Сумська обл., м. Конотоп, вул. Лазаревського, 15, оф. 2, ліцензія АВ №158352 від 30.10.2006 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Втрачені 05.03.2008 р. Установчі документи та печатки **ТОВ «Старлінг Інтернешнл»** (ідентифікаційний код 24101303) вважати недійсними.

ЗАТ «Агромаш»,
м. Хмельницький, вул. Володимирська, 109, ф. (0382) 70-10-14, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії на постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

---

11 лютого 2008 року Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/11) порушив справу про банкрутство за №2-17/804-2008 стосовно Фірми «ВИТ-1» (95000, м. Сімферополь, вул. Харківське шосе, 12 км, п/р №26008001114001 у філії ВАТ КБ «Надра» ДРУ, МФО 334862, код ЄДРПОУ 24509205). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Борисенко Олександра Миколайовича (95034, м. Сімферополь, вул. Куйбишева, буд. 15, кв. 165), ліцензія серія АВ №081116. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ШАНОВНИЙ АКЦІОНЕРЕ!

На вимогу акціонерів, що в сукупності володіють більш як 10% акцій ЗАТ "Технологічні системи" порядок денного загальних зборів акціонерів ЗАТ "Технологічні системи", що відбудуться 07 квітня 2008 року було доповнено наступним питанням "Зміна найменування товариства, яке виступатиме правонаступником ЗАТ "Технологічні системи" після його реорганізації в товариство з обмеженою відповідальністю з ТОВ "Технологічні системи" на ТОВ "Технологічні системи зв'язку". В зв'язку цим порядок денного загальних зборів акціонерів від 07.04.2008 року буде виглядати наступним чином:

ПОРЯДОК ДЕННОГО:

1. Звіт Генерального директора про результати діяльності ЗАТ "Технологічні системи" у 2007 році і основні напрямки діяльності на 2008 рік.
2. Зміна найменування товариства, яке виступатиме правонаступником ЗАТ "Технологічні системи" після його реорганізації в товариство з обмеженою відповідальністю з ТОВ "Технологічні системи" на ТОВ "Технологічні системи зв'язку"
3. Про затвердження передавального акту ЗАТ "Технологічні системи".
4. Про затвердження акту комісії з припинення (перетворення).

Всі інші данні залишаються незмінними.

Голова комісії з припинення (перетворення) Бедун О.В.

Постановою господарського суду Харківської області від 06.03.08 р. по справі № Б-19/32-08 Приватне підприємство «ОЙЛАГРОПРОДУКТ» (код ЄДРПОУ 34390899) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Прутського Геннадія Олексійовича. Для листів: 62129, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 162, кв. 47. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської від 06.03.08 р. по справі № Б-19/36-08 Товариство з обмеженою відповідальністю «СІЗАО» (код ЄДРПОУ 33478811) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Михайленка Костянтина Борисовича, для листів: 62406, Харківська область, Харківський район, с. Затишшя, вул. Комунальна, 28-А, кв. 7. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павличенко, 5) від 24.01.2008 р. по справі №20-9/024-2007 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничекомерційне підприємство «Кодес», ЄДРПОУ 20690649, адреса: 99029, вул. Токарєва, 2, м. Севастополь) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Янушкевич Наталію Миколаївну (ліцензія АВ №307539 від 12.06.2007 р., поштова адреса: 95047, вул. Героїв Сталінграду, 11, кв. 83, м. Сімферополь, АР Крим, Україна).

Постановою Господарського суду Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14А) від 15.11.2007 р. у справі № 11/Б-891 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності - фізичну особу Дейнеку Ольгу Іванівну, м. Тернопіль, вул. Надзбручанська, 4/3 (ідентифікаційний код 2283316284) та відкрито ліквідаційну процедуру банкрута. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Куць Марію Миколаївну (ліцензія серії АВ № 158336), м. Тернопіль, пр. Бандери, 98/41, тел. 8 0352 24 47 33.

Постановою господарського суду м. Києва від 06 березня 2008 року по справі №43/224 Товариство з обмеженою відповідальністю «Топтек» (код. 19256765, м. Київ, вул. Тульчинська, 3) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор - Гапоненко Роман Іванович, ліцензія №347356 вів 17.01.2008 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва від 06 березня 2008 року по справі № 43/223 Товариство з обмеженою відповідальністю «Побутсервіс плюс» (код 23721914, м. Київ, бульвар Чоколівський, 21, кв. 4) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор ПП «Промтехтранссервіс» (код ЄДРПОУ 33228833, юридична адреса: м. Київ, вул. Драйвера, 6). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «ШСУ- № 3», 83062, м. Донецьк, вул. Ткаченко, 62, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється дебіторська заборгованість ДП «Шахта ім. Ю. О. Гагаріна», початкова ціна продажу - 78903,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3945,15грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів до 13.00 год. 11 квітня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів 21 квітня 2008р. об 11.00 у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі продажу з ліквідатором ТОВ «ШСУ- № 3». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ВАТ «Київська компанія оптового ринку» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 31 березня 2008 р. об 11:00 за адресою: м. Київ, вул. М. Житомирська, 9-Б. Реєстрація учасників з 10:00 до 10:45.

Порядок денний:

1. Про обрання Голови та Секретаря чергових зборів акціонерів Товариства.
2. Звіт Правління Товариства за підсумками діяльності Товариства за 2007 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2008 рік.
3. Затвердження звіту та висновку Ревізійної комісії Товариства за 2007 рік.
4. Про затвердження результатів фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
5. Про затвердження розподілу прибутку Товариства, розміру, порядку та строку виплати дивідендів за 2007 рік.
6. Про затвердження планового розподілу прибутку на 2008 рік.
7. Про затвердження нової редакції Статуту Товариства.
8. Про відкликання та обрання Голови та членів Наглядової ради Товариства.
9. Про відкликання та обрання членів Правління та Голови Правління Товариства.
10. Про відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
11. Про затвердження Реєстроутримувача реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.

Довідка за телефоном: (044) 278-64-38.

Правління.

Господарським судом Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) Постановою від 29 січня 2008 року у справі № 14/4075 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Трест «Умaньпромжитлобуд» (20300, вул. Жовтневої революції, 22/2, м. Умань Черкаської області, код ЄДРПОУ 01271020, рахунок № 26060184 в ЧОД АППБ «Райффайзенбанк - Аваль», МФО 354411) та введено ліквідаційну процедуру строком на 12 місяців. Ліквідатором банкрута призначено ліцензованого арбітражного керуючого Нікіфорова Ігоря Костянтиновича (18005, м. Черкаси, вул. Різдвяна, 170, ліцензія № 176148 серії АБ).

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 04.03.2008 р. по справі №2/39-08-717 визнано банкрутом Приватне підприємство «Плазма» (65012, м. Одеса, вул. Пантелеймонівська, 72; р/р 26002315126 в АБ «Південний» м. Одеса, МФО 328209, код по ЄДРПОУ - 31689844) і розпочато його ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Первозданну С. В.

Заяви кредиторів до банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 05.02.2008 року по справі 5/572/07 визнав банкрутом Дочірнє підприємство «АСУ АЕС» акціонерного товариства «Атомсервіс» (55000, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, промзона, код ЄДРПОУ 23628592, п/р № 26004001000016 в ЮУ філії ВАТ «Біг-Енергія», МФО 326706) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Деребчинського Миколу Григоровича (ліцензія АВ № 307304 від 05.03.2007 р.), Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 55001, Миколаївська обл., м. Южноукраїнськ, вул. Комсомольська, 3, к. 321.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) за ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 12.02.2008 року по справі № 8/17 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Агрофірми «Злагода» (80025, Львівська обл., Сокальський р-н, с. Свитазів, код ЄДРПОУ 32364390). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Щербаня Сергія Івановича (Ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 307442 від 25.04.2007 р.), що проживає за адресою: м. Львів, вул. Кульпарківська, 178/64. Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дати опублікування даного оголошення.

Постановою від 31.01.2008 р. господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі №27/25Б визнано банкрутом ТОВ «Торгівельний дім «Жаклін» (84500, Донецька обл., м. Соледар, вул. Володарського, буд. 1, ЄДРПОУ 31279598).

Постановою від 20.02.2008 р. господарського суду Донецької області по справі №27/49Б визнано банкрутом ТОВ «Промінвест» (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Толбухіна, буд. 104, ЄДРПОУ 30418150).

Постановою від 20.02.2008 р. господарського суду Донецької області по справі №27/48Б визнано банкрутом ТОВ «Суал-Холдінг-Україна» (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Толбухіна, буд. 104, ЄДРПОУ 31874962).

Постановою від 20.02.2008 р. господарського суду Донецької області по справі №45/47Б визнано банкрутом ПП «Солідарність» (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Артема, буд. 162А, ЄДРПОУ 30775387).

Постановою від 20.02.2008 р. господарського суду Донецької області по справі №45/48Б визнано банкрутом ПП «ДіКост» (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Чайковського, буд. 6/57, ЄДРПОУ 32131450).

Ліквідатор - Артемівська ОДПІ (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Комсомольська, 8).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Завтра в Україні буде хмарно з проясненнями. У західних, північних та центральних (крім Дніпропетровської) областях місцями пройде невеликий дощ і мокрий сніг. Температура вночі 0—5° морозу, вдень 1—6° тепла. В Карпатах часом невеликий сніг, температура вночі 3—8° морозу, вдень 0—5° морозу. Вітер очікується західний і північно-західний, 7—12 м/с, у Криму місцями пориви 15—20 м/с. У Києві утримається хмарна з проясненнями погода. Місцями пройде невеликий дощ і мокрий сніг, стовпчик термометра вночі опуститься до 0—5° морозу, вдень 1—6° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 БЕРЕЗНЯ

❑ **1813.** Народився англійський мандрівник, дослідник Африки Девід Лівінгстон. Протягом 30 років подорожував Африкою, відкрив багато географічних об'єктів (зокрема — один з найбільших у світі водоспад Вікторія). ❑ **1918.** У Києві, на Аскольдовій могилі, перепоховано полеглих під Крутами бійців студентського куреня. ❑ **1934.** В УРСР засновано державне видавництво дитячої літератури — Дитвидав. (З 1964 — видавництво «Веселка».) ❑ **1958.** У Страсбурзі (Франція) відкрилася перша сесія Європейського парламенту. ❑ **1988.** Помер письменник-фантаст Василь Бережний. ❑ **2006.** У Луганську відкрито Свято-Володимирський кафедральний собор.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зістрибнути з... нижньої щелепи

Знаєте, як австралійський вид жаби реобітрахус народжує своє потомство? Самка (розміром зазвичай не більше 55 міліметрів) після запліднення ікри негайно її ковтає. У шлунку ікра дозріває. Але стадія пуголовків зовсім не зайва. Просто в теплому животі, що роздувся, вони швидше, ніж у воді, перетворюються на маленьких жабенят.

Біологам, що вивчали життя цього виду, вдалося сфотографувати таке народження зі шлунка — мабуть, одну з найнезвичайніших форм взаємин батьків і дітей у світі тварин. Зробити знімки було нелегкою справою. Перша жаба в тераріумі, де велися спостереження, виплюнула своїх дітей на відстань 60 сантиметрів за мить. Друга була спокійніша, і вчені змогли сфотографувати, як вона відкрила рот, і перші двоє дитинчат самі впевнено зістрибнули з нижньої щелепи на мох. Через кілька хвилин мама почала тужитися і виплюнула ще чотирьох жабенят, витративши на це менше секунди. Потім процес народження загальмувався, і діти з'являлися на світ по трійці за день, вилітаючи з рота матері на відстань приблизно 15 сантиметрів. Протягом тижня у такий незвичний спосіб народилося 27 жабенят.

Більш того, вченим удалося зафіксувати випадок, коли самка знайшла в тераріумі слабкого синка і... проковтнула його, як пізніше з'ясувалося, для дозрівання у своєму шлунку.

АНЕКДОТ

На іспиті

Іспит з економіки. Симпатична дівчина розповідає про Адама Сміта, але не може назвати його на ім'я. Викладач її питає:

— Як же звали Сміта? Пригадайте, як звали першого чоловіка, — намагається підказати їй викладач.

— Валера...

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

«И молвил он, сверкнув очами...»

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Суд над верховодами «Білого братства» підходив до кінця, аж ніяк не свята трійця тримала відповідь за карні злочини. Безладдя на території Софійського заповідника, що призвели до пошкодження деяких реліквій давнього собору... Шахрайське присвоєння власності членів пастви, у тому числі десятків квартир... Юрби співаючих жебраків, що добувають верхівці секти кошти на комфортне життя плюс поїздки за кордон... Список невтішний. Не знайомий близько зі статтями Кримінального кодексу, але кожне з пред'явлених обвинувачень загрожувало солідним терміном перебування в місцях суворого режиму.

Тисячі дівчат і юнаків утекли з дому. Покинули навчання і роботу заради сумнівного щастя споглядати самозваних божків. Убога рослинна дієта, помножена на багатогодинне скандування ідіотських текстів,повимивала з мозків нормальні людські бажання, перетворила паству на слухняну череду.

Кричущі факти, показання свідків. А з трійці — як з гусака вода. Сидять, переморгуються, позіхають, нудьгують. Чекають приводу послатися на Священне писання, в якому, нібито передвіщають їхню появу. Елементарна казуїстика, спекулятивне підтасування, та як спіймати за руку? Біблія для суддів і прокурора ніяке не першоджерело, а — скоріше — премудрість за сімома печатками.

Випадок звів мене з представником однієї з галузей православної церкви. Тієї самої, що прославилася голосною акцією під стінами тої ж таки Святої Софії. Звернувся до ієрарха цієї церкви, отця. Мовляв, поки ви там з'ясовуєте, хто більш гідний вести за собою православних України, у вас під носом плодяться тоталітарні церкви на кшталт «Білого братства». Мені, атеїсту, довелося «лягти на амбразуру», опублікувавши в одному з щотижневиків кілька репортажів і висміявши ідеологів секти. І після втратив спокій, котрий тиждень відбиваючись від телефонних терористів. Вони дзвонили, погрожували мені, моїй родині, моїм нащадкам до третього коліна...

Отець прийти до суду і виступити експертом відмовився, пославшись на брак часу. А газети з репортажами уважно прочитав, у деяких місцях задоволено хмикнув, нарешті, відірвався від сторінки і глянув на мене, як на ненормального:

— Ви що підписали статтю справжнім прізвищем?

— А яким же? Псевдонімом рідко користуюся. Та й питання принципове...

Гренадерського зросту священик, схожий на породженого хватом полковника з вірша М. Ю. Лермонтова «Бородіно», блиснув очима:

— Хто ж такі статті підписує своїм ім'ям?!

Яків МАХЛІН.

ЗАГАДКИ ІСТОРІЇ

Статуї острова Пасхи

Одна з багатьох загадок острова Пасхи — його гігантські статуї. Дивні, схожі одна на одну, з однаковим виразом обличчя і неправдоподібно витягнутими вухами, вони у величезній кількості розкидані по всьому острову.

Колись статуї стояли на п'єдесталах — це бачили ще перші європейці, які відвідали острів. Тепер вони скинуті додолу. Лише біля підніжжя вулкана Рано Рараку ще стоять готові, призначені до відправлення фігури, а навкруги — безліч незавершених. Робота давніх майстрів з невідомої причини була раптово припинена.

Звідси, з цієї, так би мовити, гігантської майстерні, готові статуї відправлялися на призначені для них місця, найчастіше на відстань у 10—15 кілометрів. Яким чином це вдавалося робити давнім мешканцям острова, які не мали необхідної для пересування настільки значних вантажів техніки? Як пересували ці повністю закінчені, оброблені і відшліфовані статуї через гори та долини, примудряючись при цьому не пошкодити їх за час шляху? Як встановлювали їх на аху — п'єдестал двометрової висоти? Як піднімали після цього на їхні голови «капелюхи», що важать від двох до десяти тонн?

Питання ці виникли вже у перших європейських відвідувачів острова, й на перестають привертати увагу й тепер. Отже, як же пересували статуї? Є кілька припущень. Їх могли пересувати на катках. При наявності великих колод і численних робочих рук рух на катках видається досить простою справою. Але є одна істотна обставина — на острові Пасхи немає лісу, тут росте лише чагарник. Припускали, що статую могли вкладати «на сани», які потім тягли дорогою, устеленою для слизького змащення ямсом і плодами — чого на острові удосталь. Така техніка використовувалася давніми греками, і цілком ймовірно, що нею могли користуватися і на острові Пасхи. Дивує тільки те, що обличчя багатьох покинутих на шляху статуй обернені до землі, у той час як статуї на «санях» повинні були б лежати на спині (рельєфне обличчя скульптур заважало б їх тягти).

Суть ще однієї гіпотези наступна. Прив'язана до вершини рухливих «козел» фігура рухалася стрибками, кожен з яких дорівнював приблизно 80 сантиметрам. За день статуя могла бути пересунута в такий спосіб на 300 метрів. Для фігур вагою в кілька тонн це реально. Але ж вага деяких з них досягала десятків тонн, і можна собі уявити, якого калібру повинні бути бруси, що складають «козли», щоб не звалитися під вагою скульптур. Такого матеріалу на острові немає.

А яка думка щодо цього у нинішніх мешканців острова? Місцеві жителі, до яких відомий норвезький етнограф і археолог Тур Хейердал у своїй експедиції на острів звертався з питанням, як перевозили в давні часи гігантські кам'яні фігури, відповідали йому, що вони «йшли самі». Усна традиція не змінювала з цього приводу своєї думки: моаї (статуї) йшли самі собою. Звичайно, це не можна розуміти буквально, але чи не може бути, що якась частина істини тут є? Тим паче, що не так вже багато часу відділяє нас від робіт зі спорудження статуй — лише три століття. Цілком ймовірно, статуї пересували в вертикальному положенні — вони «йшли».

На цьому заснована гіпотеза вертикального обертання. Статуї, на думку її авторів, можна було рухати в стоячому положенні, повертаючи за допомогою мотузок то в один, то в другий бік. Однак пересування кам'яної фігури таким чином вимагає ідеально гладкої дороги, інакше вона не зможе подолати перешкод на її шляху. Оскільки на острові Пасхи дійсно були виявлені давні дороги, гіпотеза могла б отримати право на існування. Якби не одне але — тертя. Щоб перебороти його силу і змусити багатотонну масу повертатися навколо своєї осі, потрібні величезні зусилля. Тим більші, чим менш гладка дорога. А дороги острова Пасхи, нехай навіть підготовлені та розчищені, усе-таки навряд чи нагадували дзеркальні ковзанки.

Французький дослідник Ж.-П. Симере, що побував на острові Пасхи, запропонував свої уточнення гіпотези руху обертанням, що на його думку — дозволяє вирішити проблему тертя. Це — обертання «врозвалку». З власного досвіду кожний знає, що будь-який важкий і високий предмет легше пересувати у вертикальному положенні. При цьому зручніше не тягти його, а штовхати, використовуючи його власну інерцію. Так іноді рухають шафи, важкі бочки, газові та кисневі балони.

Статуя, що пересувається, має дві позиції рівноваги. Одна — стійка — на її основі. Інша — хитка — на ребрі основи. Тоді досить легкого поштовху, щоб статуя повернулася на чверть оберту. Таким чином, нахиляючи її то вправо, то вліво і змушуючи щораз робити по чверті оберту, можна було пересувати її вперед. При цьому не потрібно спеціально обладнаних доріг: у положенні хиткої рівноваги основа статуї піднімається, і цього досить, щоб подолати невеликі перешкоди. Якщо дорога йде вгору, принцип залишається незмінним: балансування з однієї сторони на другу (так би мовити, з ноги на ногу) і додатковий поштовх в основі статуї.

Для такого методу потрібні лише мотузки і, за потреби, короткі дерев'яні важелі для керування обертанням. За допомогою мотузок здійснюється бічний балансуючий рух статуї, вони ж утримують її в необхідній рівновазі. Розрахунки показують, що для надання руху статуї вагою в 40 тонн потрібне зусилля порядку восьми тонн. Якщо вважати, що одна людина тягне із силою 50 кілограмів, знадобиться дві групи по 160 чоловік кожна, що будуть по черзі то тягти статую, то стримувати її нахил. Очевидно, групи поділилися на безліч підгруп, кожна з яких тягла свою мотузку. Їх могло бути шістнадцять з кожної сторони (і відповідно по 10 чоловік у підгрупі) — цього було б досить, щоб почати рух «врозвалку». І плюс кілька мотузок, що утримували б статую у вертикальному положенні.

У позиції хиткої рівноваги зіткнення статуї з ґрунтом мінімальне, тертя зменшується і рух стає неважким. Безумовно, подібна гіпотеза потребує перевірки (можливо, є якісь сліди в основі статуй, що свідчили б саме про таке їхнє пересування). Згодом були опубліковані й результати наступних досліджень: виходячи з виявленого в давніх відкладеннях пилку, у свій час на острові Пасхи росли дерева з товщиною стовбура до півметра. Це, начебто, зняло основне заперечення гіпотези, згідно з якою для перевезення статуй були потрібні товсті колоди.

І все ж переказ завзято стверджує, що моаї йшли самі...

Фото з сайту www.sacredsites.com

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 732

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-246

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

